

ρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατεία ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἐκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων συλλάβωσιν οἱ πειραταὶ καὶ φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἢ τὰ ὅποια ἤθελον ἄλλως πῶς περιέλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Κυβερνήσεων, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἢ εἰς τοὺς προσηκόντως διορισμένους πληρεξουσίου τῶν ἐὰν ἀποδείξουν τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὑρίσκηται εἰς τρίτου χεῖρας. Αἰταιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀποκτῆσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

Ἄρθρ. 14.

Συμφωνεῖται ὡσαύτως ὅτι, τὰ πλοῖα ἐκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐμδάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἐν μέρος μόνον τοῦ φορτίου τῶν, καθέσθον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτῆτης ἤθελεν ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μετὰ τὸ λοιπὸν, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους καὶ βάρη ὅποια ἀδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβάσθαι μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ σθενέσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ περιέχοντι τὴν ἐπαρίθμησιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὅποιον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἐνθα προσωρμίσθῃ τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὅποιον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μετὰ τοῦ δύναται νὰ διευσθύνῃ τὸν πλοῦν του εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρας λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν συγκληθῇ ἀπὸ εἶδη τῶν ὁποίων ἢ εἰς ἀπογῆν ἐπιτρέπεται, πληρωτῶν τὰ δικαιώματα τὰ ὅποια εἰσπένεκε ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὅποιανδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ βάρη ὅποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθησόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἐνθα ἡνοίχθῃ τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἐπιβιβάσθῃ ἐν μέρος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσελθεῖ παρεκτὸς ἂν ἤθελον ὑποκείσθαι καὶ τὰ ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἰδιὰ τινα δικαιώματα,

Ἄρθρ. 15.

Μένει ρητῶς ἐννοούμενον ὅτι αἱ διατάξεις πάντων τῶν προηγούμενων ἁρθρῶν ἐξαιρουμένων τῶν 1. 5. 7. καὶ 13 δὲν ἀφορῶσιν εἰμὴ τὴν θαλασσοπλοίαν καὶ τὸ διὰ θαλάσσης ἐμπόριον ἀμφοτέρων τῶν συνομολογούντων μερῶν δηλαδὴ τὰ πλοῖα τὰ ὅποια ἤθελον προσορμίζεσθαι καὶ τὰς πραγματείας αἰτίνας ἢ θέλουν ἀποβιβάζεσθαι εἰς τοὺς λιμένας ἢ ὅποιαδήποτε ἄλλα ἀποβιβάσεως μέρη ὅπου τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἤθελεν εἶσθαι εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἐπιτετραμμένον.

Ἄρθρ. 16.

Συμφωνεῖται ὅτι ἐκάστη τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἑτέρας Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς Πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἀπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῶν ἐπιφυλάττονται ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ

des lois contre toute personnes connue pour être pirate et contre tous individus résidants dans leurs Etats, qui seraient convaincus de connivence ou de complicité avec elles. Tous les navires et cargaisons appartenant à des sujets des hautes parties contractantes que les pirates prendraient et conduiraient dans les ports d'un ou de l'autre ou qui tomberaient autrement dans le pouvoir des gouvernemens, seront restitués à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs dûment autorisés s'il prouvent l'identité et la propriété, et la restitution aura lieu même quand l'article réclamé serait entre les mains d'un tiers pourvu qu'il soit prouvé que l'acquéreur savait ou pouvait savoir que le dit article provenait de piraterie.

Article XIV.

Il est aussi convenu que les bâtimens de l'une des hautes parties contractantes étant entrés dans les ports de l'autre, pourront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison selon que le Capitaine ou propriétaire le désirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec le reste, sans payer de droits, impôts ou charges quelconques que pour la partie qui aura été mise à terre et qui sera marquée et biffée sur le manifeste qui contiendra l'énumération des effets dont le bâtiment était chargé, le quel manifeste devra être présenté en entier à la douane du lieu où le bâtiment aura abordé. — Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison que le bâtiment remportera, et avec la quelle il pourra continuer sa route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y disposer du reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise, en payant les droits qui y sont applicables, ou bien il pourra s'en aller dans toute autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques qui sont ou seront payables pour les bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premier port où ils rompraient le chargement ou en déchargeraient une partie; mais qu'aucuns droits, impôts ou charges pareils ne seront demandés de nouveau dans les ports du même pays où les dits bâtimens pourraient vouloir entrer après, à moins que les bâtimens nationaux ne soient sujets à quelques droit ultérieurs dans le même cas.

Article XV.

Il est expressément entendu que les dispositions de tous les articles précédens excepté les articles I. V. VII. et XIII ne se rapportent qu'à la navigation et au commerce maritime des deux parties contractantes, c'est-à-dire aux bâtimens et marchandises qui abordent dans les ports de mer ou dans toutes autres places de débarquement où le commerce étranger est permis aux nationaux.

Article XVI.

Chacune des hautes parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir, dans ses ports et places de commerce, des Consuls, Vice-Consuls ou agens de commerce, qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaires pour remplir dûment leurs fonctions. Mais elles se réservent la faculté de re-

μπο εμπόριον τῶν οὐδετέρων καὶ τὸ χαρακτηρίζον τὴν τοῦ πολέμου λαθρεμπορίαν, διακηρύττουσι μὲν ὅλα ταῦτα καὶ ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἐνεκα τῆς ἀποστάσεως τῆς διαχωριζούσης ἐκατέραν τῶν ἐπικρατειῶν τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Δυνάμεων, καὶ τῆς ἐντεῦθεν προκυπούσης ἀβεβαιότητος ὡς πρὸς τὰ διάφορα ἀναφαινόμενα συμβάντα συμφωνεῖται ὅτι πλοῖον ἐμπορικὸν ἀνῆκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προσδιωρισμένον διὰ τινὰ λιμένα, ὑποτιθέμενον ἀποκλεισμένον κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἀναχωρήσεώς του, δὲν θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεται ὡς ἀποπειρᾶν πρῶτην φοράν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, παρὲς ὅσον ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἔμαθεν ἢ ἤδυνάτο νὰ μάθῃ καθ' ὅδον ὅτι διήρκει εἰσέτι ὁ ἀποκλεισμός τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρους· ἀλλὰ τὰ ἅπαρ μὲν ἀπολυθέντα πλοῖα, ἀποπειραθέντα δὲ καὶ δεύτερον κατὰ τὸ αὐτὸ ταξιδεῖον τῶν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμένον λιμένα, διαρκούντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου, θέλουν εἶσθαι τότε ὑποκείμενα νὰ κρατηθῶσι καὶ καταδικασθῶσιν.

Ἄρθρ. 21.

Ἡ αὐτοῦ μεγάλαιότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος κηρύττει ὅτι εἶναι ἔτοιμος νὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συνθήκης (καθ' ὅσον οἱ ὅροι οὗτοι, κατὰ τὸ ἀφορὸν τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ θαλάσσιον ἐμπόριον μέρος τῶν δὲν ἤθελεν ἀναγκαιῶς περικοπεῖσθαι εἰς τὴν Πρωσίαν) εἰς τὰς Γερμανικὰς Ἐπικρατείας τὰς ἀποτελούσας μετὰ τῆς Πρωσίας μέρος τῆς Τελωνιακῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἑταιρίας, αἵτινες ἤθελεν ἐκφράσει τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐμβῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 22

Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ ἂν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐννέα πρώτων ἐτῶν ἡμετέρον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν δὲν ἤθελεν ἀναγγεῖλαι τῷ ἑτέρῳ δι' ἐπισήμου δηλώσεώς του τὴν περὶ παύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης πρόθεσιν του, θέλει μένει αὕτη δι' ἓν προσέτι ἔτος ὑποχρεωτικῇ καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν τοιαύτην δήλωσιν εἰς ὅποιανδήποτε ἐποχὴν ἂν ἤθελε γίνῃ αὕτη.

Ἄρθρ. 23.

Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρὰ τοῦ Μεγαλειστάτου τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι δύο μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην ἐπέθετο τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἐνάτου ἔτους.

(Τ. Σ.)

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

(Τ. Σ.)

ΒΡΑΣΙΕ ΣΑΙΝ-ΣΙΜΩΝ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἃ ἔθρα ὑποσχομένοι δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλωμεν τὸ παραμικρὸν, οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπετεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρ.), ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἐνάτῳ τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ὀγδόῳ.

Ο Θ Ω Ν.

en temps de guerre et sur ce qui détermine la contrebande de guerre. Toutefois elles déclarent dès à présent que vu l'éloignement des pays respectifs des deux hautes parties contractantes, et l'incertitude qui en résulte sur les divers événements qui peuvent avoir lieu, il est convenu, qu'un bâtiment marchand, appartenant à l'une d'elles qui se trouverait destiné pour un port supposé bloqué au moment du départ de ce bâtiment, ne sera cependant pas capturé ou condamné pour avoir essayé, une première fois, d'entrer dans le dit port, à moins qu'il ne puisse être prouvé que le dit bâtiment avait pu et dû apprendre en route que l'état du blocus de la place en question, durait encore. Mais les bâtiments qui, après être renvoyés une fois, essaieraient pendant le même voyage d'entrer une seconde fois dans le même port bloqué, durant la continuation de ce blocus, se trouveront alors sujets à être détonnés et condamnés.

Article XXI.

S. M. le Roi de la Grèce déclare être prête à appliquer les dispositions du présent Traité (en tant que ces dispositions pour ce qu'elles concernent la navigation et le commerce maritime ne seraient pas nécessairement limitées à la Prusse) à ceux des États Allemands faisant partie, avec la Prusse, de l'Association de Douane et de Commerce qui viendraient à exprimer le désir d'entrer en réciprocité avec la Grèce.

Article XXII.

Le présent traité sera en vigueur pendant dix années, à partir du jour de l'échange des ratifications, et si avant l'expiration des neuf premières années, l'une ou l'autre des hautes parties contractantes n'avait pas annoncé à l'autre, par une notification officielle, son intention d'en faire cesser l'effet, ce traité restera obligatoire une année au delà, et ainsi de suite, jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une semblable notification, à quelque époque qu'elle ait lieu.

Article XXIII.

Le présent traité sera ratifié par S. M. le Roi de la Grèce et par S. M. le Roi de Prusse, et les ratifications en seront échangées à Athènes dans l'espace de deux mois ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs des hautes parties contractantes ont signé le présent Traité et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en duplicata à Athènes, le 31 Juillet (12 Août) Mil huit cent trente neuf.

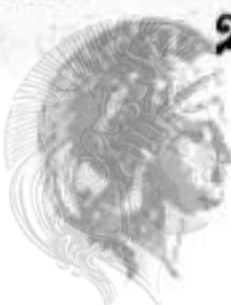
(L. S.)

C. ZOGRAPHOS.

(L. S.)

BRASSIER DE S^t. SIMON.

Α. ΠΛΙΚΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Άρθρ. 8.

Πᾶσα διένεξις, ἥτις ἤθελε προκυψῇ μεταξύ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστών ὡς πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Άρθρ. 9.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Αθήναις, τὴν 30 Ἰουλίου (11 Αὐγ.) 1840.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Β. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Αὐγούστου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων τῶν βαλανοκιδικῶν, ὡς καὶ τοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιδοδένδρων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΓ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐκράτειας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐκ τῶν βαλανοκιδικῶν ἐγκτητικῶν φόρων, καθὼς καὶ ἡ διάταξις περὶ διαθέσεως τοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιδοδένδρων μένουσιν καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος αἱ αὐταὶ μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 7 (19) Αὐγούστου 1837 Νόμου, διατηρουμένων καὶ τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν μετακρίσιν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ.

Άρθρ. 2.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκιδικῶν ἐγκτητικοὶ φόροι, καθὼς καὶ ὁ καρπὸς τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιδοδένδρων, θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίας, ἢ κατὰ τμήματα, συνενοικιαζομένων ὅλων ἐκείνων τῶν βαλανοκιδικῶν ὅσα δύνανται νὰ ἐξαχθῶνται ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λιμένος, τοῦτέστιν ὅλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ διηρημένη ἐνοικίασις ἤμποροῦσε νὰ βῇ εἰς θέσιν τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀφαιρέσῃ τὸν καρπὸν τῶν ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιαστὴν, καὶ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς ἄλλον τινά. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Άρθρ. 3.

Ἐξαιρεῖται τῆς ἐνοικιάσεως ὁ ἐγγεῖρος φόρος τῶν βαλανοκιδικῶν τῆς Λακωνίας καὶ Λακεδαιμόνος, ὅστις θέλει πληρόνεσθαι εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν συνάμα μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1838 Νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Σε-

πτεμβρίου (8 Ὀκτωβρ.) 1838 Διατάγματος, ὡς πρὸς τὰ βαλανοκιδικὰ τῆς Λακεδαιμόνος, διὰ τὰ ὅποια οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν, ἰσῶς ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γεννηθσομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγεῖρου φόρου, ὀρίζομεν ὥστε κατὰ τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ αὐτὸς τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

Άρθρ. 4.

Ὁ καρπὸς ὅμως ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκιδοδένδρων Λακεδαιμόνος ἐνοικιάζεται ἢ εἰσπράττεται ἐπίσης διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος Νόμου. Ἀλλὰ καὶ ὁ καρπὸς αὐτὸς κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγεῖρου φόρου, ἀποδομένου εἰς τὸ ἀνήκον τελωνεῖον.

Άρθρ. 5.

Ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκιδικῶν Ἀκαρνανίας, Αἰτωλίας καὶ Τριγωνίας θέλει ἐνεργηθῇ εἰς Μεσολόγγιον, ἡ δευτέρα καὶ τελευτατικὴ εἰς Π. Πατρας. Ὡσαύτως καὶ ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκιδικῶν τῆς Κέας εἰς Κέαν· ἡ δευτέρα εἰς Ἑρμούπολιν τῆς Σύρου. Ὅλαι αἱ λοιπαὶ θέλουσιν ἐνεργηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσιν τῶν ἐπαρχιῶν.

Άρθρ. 6.

Ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κατ' ἐπαρχίας ἢ τμήματα δημοπρασιῶν ἀποφασισθῇ ἢ δὲν ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον, ἡ Γραμματεία διατάττει τὴν ἐξαγωγὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, διορίζουσα τὴν ἀναγκαζομένην ἐπιστάτας. Εἰς ταύτην δὲ τὴν περίπτωσιν οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Αἰτωλίας καὶ Τριγωνίας φόροι τῶν βαλανοκιδικῶν θέλουσιν εἰσπρατθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα Ἀνατολικοῦ Ἀσπυρίου καὶ Ἐρμούπολιν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, καὶ θέλουσιν ἀποδοθῆναι εἰς τμήματα ἀνά δραχ. 30 ἐπὶ 1000 λιτρῶν τῶν ψιλῶν, καὶ 18 τῶν χονδρῶν βαλανιδίων, καὶ ἀνά 30 λεπτά δι' ἐκαστὸν ὅκλον κιδικῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαίωματος. Ἡ δὲ δι' ἄλλων λιμένων ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται, ἐπὶ πόρῃ λαθρεμπορίου, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ. Ὁ δὲ ἐλάχιστος ὅρος, συνταττόμενος προηγουμένως στέλλεται ἀμέσως εἰς ἀντίγραφον εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ κρατεῖται μυστικῶς μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς τελευταίας δημοπρασίας τοῦ δημοπρατουμένου ἀντικειμένου.

Άρθρ. 7.

Ἀπαγορεύεται ἡ σύμμιξις τῶν βαλανοκιδικῶν διαφόρων ποιότητων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν. Ἡ παράβασις τοῦ ὁρισμοῦ τούτου τιμωρεῖται μὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὅκταπλου τῆς ποσότητος τῶν φόρων, τὴν ὁποίαν ὁ παραβάτης ἠδύνατο διὰ τῆς σύμμιξεως ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Άρθρ. 8.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρόνεσθαι εἰς τρεῖς ἰσας δόσεις τὴν 1 Δεκεμβρίου 1840, τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1 Φεβρουαρίου 1841.

Άρθρ. 9.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Αθήναις, τὴν 22 Αὐγούστ. (3 Σεπτεμβρ.) 1840.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΙΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ,
ΕΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ

τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς χορῆσιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν λη-
στῶν ἱμάτια καὶ στρώματα, καὶ τὰ πρὸς τροφήν διὰ τρεῖς τὸ
πολὺ μῆνας. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ὀφείλει ἡ Διοικητικὴ ἀρχή, ἁ-
μα λάβῃ γνώσιν τοῦ ἐκδοθέντος ἐντάλματος συλλήψεως, νὰ
ζητήσῃ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἀρμοδίων πρωτοδικῶν τὴν εἰ-
ρημένην κατάσχεσιν, καὶ εἰς τὴν πρώτην περίστασιν τὴν πώ-
λησιν, φυλαττομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς πολι-
τικῆς δικονομίας, ἰδίως δὲ τῶν ἀρθρῶν 1035, 888, 889, 961,
962, 4040.

Ἐκ τῶν κατασχεθέντων ἢ πωληθέντων πραγμάτων λαμβά-
νεται κατὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν ἢ ἀποζημιώσεις τοῦ ἀρμοδίου
δήμου καὶ πληρόνονται τὰ ἐξόδα τῆς κατὰ τῶν ληστῶν στα-
λείσης ἐνόπλου δυνάμεως, καὶ τοῦ δικαστηρίου.

Ἡ λύσις τῆς κατασχέσεως τῆς περιουσίας τῆς δευτέρας κα-
τηγορίας τῶν ληστῶν, καὶ τῆς ἀκινήτου τῆς πρώτης, δύναται
νὰ γενῇ μόνον διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως κατ' αἰτήσιν τῶν
ἐχόντων νόμιμον συμφέρον, ἢ κατὰ παραίτησιν τῆς προκαλε-
σάσης αὐτὴν Διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται
εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Γραμματειῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Φεβρουαρίου 1840.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀρ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Μαρτίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξελέγξεις τῶν
λογαριασμῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου
1833 καταστατικοῦ τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁρί-
ζοντος, τὸ πολὺ δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ἐκπνευσιν ἐνὸς οἰκο-
νομικοῦ ἔτους, νὰ ᾖ ἐντελῶς ἀποπερατωμένον τὸ ἐλεγκτι-
κὸν ὅλον τοῦ κράτους.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ καθυστέρησις τῆς ἐξελέγξεως λογαριασμῶν
πολλῶν ἀπὸ τὸ 1833 μέχρι τοῦ 1838 ἔτους ἐπιφέρει πρὸς-
κομμα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ἐν ὅσῳ τὸ
ἀ. τμήμα τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι ἐπιφορτι-
σμένον τὴν ἐξελέγξιν ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 λογαριασμῶν,
κατὰ τὸ ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1836 Διάταγμα ἀρ. 4 (ἐφημερίς
τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 62, Σελ. 324.)

Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν δυνατὴν τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν
τῆς διὰ πολλοὺς λόγους οὐσιωδαστάτης διατάξεως τοῦ ἀρ. 18
τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματειῶν ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

1. Τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου
θέλει ἐνασχολεῖσθαι εἰς τὸ ἐξῆς ἐκάστοτε εἰς τὴν ἐξελέγξιν τῶν

λογαριασμῶν τῆς χρήσεως τοῦ τελευταίου ἔτους, καὶ χρεωττεῖ
νὰ φροντίζῃ, ὥστε εἰς δώδεκα μῆνας, μετὰ τὴν ἐκπνευσιν ἐκά-
στου διοικητικοῦ ἔτους νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἐξελέγξιν ὅλων
τῶν λογαριασμῶν τοῦ ἔτους τούτου.

2. Εἰς τὸ δεύτερον τμήμα τοῦ Ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνε-
δρίου, ἐνασχολούμενον μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ 1822 μέ-
χρι τοῦ 1833 λογαριασμοὺς, ἀνατίθεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἐξελέγ-
ξις καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τέλους τοῦ 1838 ἔτους λο-
γαριασμῶν.

3. Οἱ ἐλεγκταὶ καὶ πρέδροι οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ
πρώτου τμήματος θέλουν μείνει ἐντοσούτῳ, κατ' ἐξαίρεσιν, ἐ-
πιφορτισμένοι μετὰ τὴν ἐξελέγξιν τῶν λογαριασμῶν, ὅσοι ἤδη πα-
ρεπέμφθησαν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ καταστατικοῦ
τοῦ Συνεδρίου καὶ ἕκαστος αὐτῶν θέλει τοὺς εἰσάξει εἰς τὸ β'.
τμήμα κατὰ πρώτην ἢ δευτέραν ἐπιθεώρησιν ἀντικατασταίνων
εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐκείνον ἐκ τῶν ἐλεγκτῶν ἢ παρέδρων
τοῦ δευτέρου τμήματος, ὅστις ἀντιστοιχεῖ μετὰ αὐτὸν κατὰ τὴν
τάξιν τοῦ διορισμοῦ, σύμφωνα μετὰ τὸ ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1837,
ὑπ' ἀριθ. 19,719 Διάταγμα.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐπιφορτίζεται
τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9(21) Μαρτίου 1840.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς εἰς τὰ ταμεῖα ἀποδογῆς τῶν Ἀμερικανικῶν ταλλήρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-
ματειῶν συγχωρούμεν, πρὸς εὐκολίαν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀ-
φειλετῶν, νὰ γίνωνται δεκτὰ εἰς τὰ Βασιλικά ταμεῖα τὰ τάλ-
ληρα τῶν ἐξῆς πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Μεξικοῦ, Βολιβίας, Πε-
ρου, Χιλῆς, καὶ Ρίοδελοπλάτας, εἰς ἣν τιμὴν ἐσυγχωρήθη νὰ
κυκλοφοροῦν ἐντὸς τοῦ Κράτους διὰ τῆς ἀπὸ 9(21) Νοεμβρίου
1835 ἀποφάσεώς Μας, δηλαδὴ πρὸς δραχμὰς ἑξ.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐπιφορτίζεται
τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου) 1840.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ δημαιορειῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 53—56 καὶ 58, §, 2 τοῦ περὶ
δήμων Νόμου, καθ' ἃ ἡ ὑπηρεσία τῶν δημάρχων, παρέδρων καὶ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ φορολογίας τοῦ πρινοκοκκίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΤ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τοῦ πρινοκοκκίου θέλει εἰσπράττεσθαι εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ κράτους κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ διὰ ξένην Ἐπικρατεῖαν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ φόρος οὗτος προσδιορίζεται δι' ἐκάστην ὁκάν πρινοκοκκίου ἀνά δραχμὰς 2.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ αὐτὸς φόρος εἶναι χωριστὸς καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὸ πληρονομήνον τελώνιον, κατὰ τὰς καθεστώτας τελωνιακὰς διατάξεις.

Ἄρθρ. 4.

Ὅστις ἤθελε φωραθῇ ἐξάγων λαθραίως πρινοκοκκίον, θέλει ποινευσθῆαι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀκταπλοῦ τοῦ ἐγγεῖου φόρου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ Διατάξεις Νόμου θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ κανονισθῇ ἡ πληρωμὴ τοῦ αὐτοῦ φόρου καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐντὸς τοῦ κράτους γέννησιν κατανάλωσιν.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον καὶ δημοσιεύσει τὸν ἀνηκόντως.

Ἐν Μεγαλουπόλει, τῇ 26 Μαΐου (7 Ἰουνίου) 1840.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΙΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12, 13 καὶ 14.

(Παραλείφθησαν)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν ἐπὶ τῶν σταφίδων ἐγκτητικῶν φόρων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΤ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμ-

ματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐκ τῶν σταφίδων ἐγγεῖος φόρος τοῦ 1840 θέλει εἰσπραχθῇ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους, συνάμα μετὰ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ φόρος αὐτὸς, ὡς καὶ τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν σταφίδων, θέλουσιν λαμβάνεσθαι εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν συνήθειαν ἀποκοπτομένῃ τιμῇ, ἀφοῦ ἐγκριθῇ αὐτὴ παρὰ τῆς Γραμ. τῶν Οἰκονομικῶν, προστιθεμένου ἐπ' αὐτῆς ἐνὸς ἐννατημορίου περιπλέον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἐγκρισις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλων ἀφρώντων τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων κατ' ἐπαρχίαν. Τὰ πρωτόκολλα αὐτὰ σχηματίζονται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διορισμένου ἐφόρου καὶ τοῦ Τελώνου, τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων εἰς συμβούλιον καὶ υπογεγραμμένα παρ' ὅλων αὐτῶν υποβάλλοντα εἰς τὴν Γραμματεῖαν διὰ τοῦ Διοικητοῦ, ὅστις χρεωστὴ νὰ συνοδεύσῃ ταῦτα μετὰ τὰς χρεώδεις παρατηρήσεις του. Εἰς τὰ πρωτόκολλα ταῦτα σημειοῦται ἡ γνώμη τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν, δικαιολογημένη ἀποχρώντως: ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκεῖνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν, ἴσως ἤδη μετὰ τὴν ἐκτίμησιν τὴν τιμὴν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, γὰρ νὰ λαβῶσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γεννητέαν πληρωμὴν τοῦ ἐγγεῖου φόρου, ὀρίζομεν, ὥστε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν περιπτώσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς τὸν ἀποστατοῦ ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ἢ ἀποζημιώσῃ τὸν ἀποστατὴν δι' ὅσον ὀφείλει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν πληρωθῆν δεκάτην.

Ἄρθρ. 4.

Πρὸς ἀκριβὴ ἐπιτήρησιν καὶ ἐλεγχον τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐγγεῖου φόρου, θέλομεν διορίσει δύο ἐφόρους τὸν μὲν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν, τὸν δὲ εἰς τὴν Ἀχαΐαν ἐξωδιασμένους μετὰ τὰς ὡς πρὸς τὸ ἀναγκαῖον ὁδηγίας, καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν θέλει δοθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων.

Ἄρθρ. 5.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας, ἡ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ οἰκονομικὰς Ἀρχάς, καθ' ἃς ὁδηγίας ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει ἐκδώσει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἄρθρ. 6.

Αἱ ἐπικαρπῖαι τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοῦδιοκτῆτων σταφιδαμπέλων θέλουσιν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας, κατὰ τὸν περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐφεταμένον Νόμον. Οὐχ ἥττον ὁμως ὑπόκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγεῖου φόρου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαταττόμενα ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα.

Ἄρθρ. 7.

Ὅστις θέλει φωραθῇ λαθραίως ἐξάγων σταφίδα, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀκταπλοῦ ἐγγεῖου φόρου καὶ τοῦ τελωνείου.

Τὸ περιπλέον τοῦ κανονισμένου δικαιώματος ποσὸν μοιράζεται εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη, καὶ τὰ μὲν τρία τέταρτα εἰσάγονται εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ ἕτερον δὲ δίδεται δι' ἀνταμοιβὴν τῶν ἀνακαλυφάντων τὸ λαθρεπὸριον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μολαταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημα τι ἢ πλημμέλημα, ἢμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόδοσίς του, μεχρὶ τοῦ ἐπιληφθῆν τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἢθελεν εκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἢθελεν αὐτὴ ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρ. 18.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν ὑψηλῶν συν-ομολογουσῶν Δυνάμεων ἢθελε ναυαγήσει, ἢθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην ἢ ἢθελεν ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἐτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον καὶ θέλουν τοῖς προμηθευθῇ διαβατήρια διὰ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πρᾶγματῶν, ἢ τὸ προκύψαν ἐξ αὐτῶν, εἰὰν ἐπωλήθωσιν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ τοὺς συμμετόχους (ayant cause) εἰὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιάσεων δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ἢθελεν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιάσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν τὴν ὑπηρεσίαν των, εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν πρὸς αὐτῶν προθεσμίων, καθ' ἃς ἢθελε προσφέρεισθαι ἡ ὑπηρεσία των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων ἄλλως τε ἐκάτεραι αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπιγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὗται ἀπέχωσι πάσης ἀδικοῦ παρενοχλήσεως ἢ αὐθαριέτων πράξεων. Τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν τινὰ δικαιοσύνης εἰμὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἢθελεν διατεθῇ ἐπομένως τὰς πρὸς καταλῶσιν εἰς τὸν τόπον γενθῆ συνέδῃ τὸ ναυάγιον. Ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει τὰ ἀντικείμενα τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς κανὲν δικαίωμα.

Ἄρθρ. 19.

Συμφωνεῖται ὅτι τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ τῆς ἑτέρας φθάνοντα εἰς ἓνα Πρωσσικὸν λιμένα πλοῖα ἢ τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Πρωσίας εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ὁποῖα ἢθελεν εἰσθαι προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικῆς πιστοποίησης ἐκδοδομένην ὑπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ ὁμοσίου ὑπαλλήλου τοῦ λιμένος ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πλοῖα καὶ βεβαιώσαν ὅτι οὐδεμία λοιμικὴ ἢ κολλητικὴ νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὸν εἰσηγμένον λιμένα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην καθάρσιν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτούμενην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος, ὅπου ἢθελεν προσορμισθῇ, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσελθῶσιν ἀμέσως καὶ ἀποβιάσῃ τὰ φορτία των. Ἐννοεῖται ὁμῶς ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι ὁπότεν οὐδεὶς ἐν τοῖς πλοίοις τούτοις ἢθελε προσβληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλασσοπλοίας ἀπὸ λοιμικῆς ἢ κολλητικῆς νόσου, ὁπότεν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἢθελεν κοινωνήσαι καθ' ὅδον μετὰ πλοῖον ἕτερον εὐρισκόμενον καὶ αὐτὸ εἰς στάσιν νὰ ὑποβληθῇ εἰς καθάρσιν, καὶ ὁπότεν ὁ τόπος ὅθεν προέρχονται δὲν ἢθελεν εἶσθαι τόσον γενικῶς μολυσμένος ἢ ὑποπτος, ὥστε νὰ εἰδῶσιν αἰτίαν, πρὸ τῆς ἀφίξεώς των, εἰς ἐκδοσὶν Διατάγματος θεωροῦντος ἅπαντα τὰ ἐκεῖθεν προερχόμενα πλοῖα ὡς ὑποπτα καὶ ἐπομένως ὑποκαίμενα εἰς καθάρσιν.

Ἄρθρ. 20.

Συμφωνεῖται μετὰ τῶν ὑψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ὅτι θέλουν συνενοηθῇ δι' εἰδικῆς πράξεως περὶ τῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας θέλουν ἀκολουθήσει καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐν καιρῷ πολέ-

même Nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans l'espace de deux mois à compter du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté, et ne seront plus arrêtés pour la même cause.

Il est entendu, toute fois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou délit, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal, nanti de l'affaire, aura rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Article XVIII.

Dans le cas où quelque bâtiment de l'une des hautes parties contractantes aurait échoué, fait naufrage ou souffert quelque dommage sur les côtes de la domination de l'autre, il sera donné toute aide et assistance aux personnes naufragées ou qui se trouveraient en danger, et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leur patrie. — Les bâtimens et les marchandises naufragés, ou leurs produits, s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou ayant cause, s'ils sont réclamés dans l'an et jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les bâtimens nationaux dans les mêmes cas, et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leurs services que dans les mêmes cas, et après les mêmes délais qui seraient accordés aux Capitaines et aux équipages nationaux. Les gouvernemens respectifs veilleront d'ailleurs à ce que ces compagnies ne se permettent point de vexations ou d'actes arbitraires. Les articles sauvés ne seront assujettis à payer des droits qu'en tant qu'on en disposerait ensuite pour la consommation dans les pays où le naufrage a eu lieu. En tout cas, les agrès du navire naufragé ne seront soumis à aucun droit.

Article XIX.

Il est convenu que les bâtimens qui arriveront directement du Royaume de la Grèce, à un port Prussien, ou du Royaume de Prusse à un port de la domination de S. M. le Roi de la Grèce, et qui seraient pourvus d'un certificat de santé donné par l'officier compétent à cet égard du port d'où les bâtimens sont sortis, et assurant qu'aucune maladie maligne ou contagieuse n'existait dans ce port, ne seront soumis à aucune autre quarantaine que celle qui sera nécessaire pour la visite de l'officier de santé du port, où les bâtimeus seraient arrivés, après la quelle il sera permis à ces bâtimens d'entrer immédiatement et de décharger leurs cargaisons. Bien entendu, toute fois, qu'il n'y ait eu personne à leur bord, qui ait été attaqué pendant le voyage d'une maladie maligne ou contagieuse, que les bâtimens n'aient point communiqué dans leur traversée avec un bâtiment qui serait lui même dans le cas de subir une quarantaine, et que la contrée d'où ils viendraient, ne fut pas à cette époque si généralement infectée ou suspectée qu'on ait rendu, avant leur arrivée, une ordonnance d'après la quelle tous les bâtimens venant de cette contrée, seraient regardés comme suspects, et en conséquence assujettis à une quarantaine.

Article XX.

Les Hautes Parties contractantes sont convenues de s'entendre par un acte spécial sus les principes qu'elles suivront relativement au commerce des neutres

αποκτησίας των τὴν πληρεστέραν ἀσφάλειαν καὶ θέλει τοῖς χορηγεῖσθαι διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου των ἡ αὐτὴ πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς ἀπονεμομένη προστασία ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποτασσῶσιν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα τῶν ἀμοιβαίων κυβερνητικῶν.

Ἄρθρ. 2.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα κενὰ ἢ φέροντα φορτίον εἰς τοὺς λιμένας τῆς Πρωσίας ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχόμενα, καὶ ἐξοιουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατὰ τε τὴν ἀφίξιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαράλλaktως ὡς καὶ τὰ ἐγγώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσιῶν καὶ ὁρμου, καθὼς καὶ πρὸς τὰς εἰς τινὰς δημοσίας ὑπηρετάς χορηγουμένας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιοῦδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ Πρωσσικὰ πλοῖα φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κενὰ ἢ μετὰ φορτίου ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχόμενα καὶ ἐξοιουδήποτε τόπου ἤθελε προέρχεσθαι τὸ φορτίον των, θέλουν θεωρεῖσθαι κατὰ τε τὴν ἀφίξιν διαμονὴν καὶ ἀπέλευσίν των, ἀπαράλλaktως ὡς καὶ τὰ ἐγγώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων, χωρητικότητος, φάρων, ναυηγεσιῶν καὶ ὁρμου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινὰς δημοσίας ὑπηρετάς χορηγουμένας ἀντιμισθίας καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιοῦδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε.

Ἄρθρ. 3.

Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων Πρωσσικῶν ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Πρωσίας εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξοιουδήποτε ἄλλου μέρους χωρὶς νὰ υποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους καὶ ὀνομασίας ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Πρωσίαν διὰ πλοίων πρωσσικῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχομένων, εἴτε ἤθελε σύγκεισθαι τὸ φορτίον των ἀπὸ προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος εἴτε ἤθελε προέρχεσθαι τοῦτο ἐξοιουδήποτε ἄλλου μέρους χωρὶς νὰ υποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσαγωγὴ ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγωρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 4.

Πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δι' Ἑλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων πρωσσικῶν οἷοιδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμὸς των χωρὶς νὰ υποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδι-

sonnes que pour leurs propriétés de la plus entière sécurité, et il leur sera accordé pour les affaires de leur négoce la même protection dont jouissent les indigènes, à charge de se soumettre aux lois et ordonnances des Pays respectifs.

Article II.

Les bâtimens grecs qui arriveront sur leur lest, ou chargés dans les ports de la Prusse de quelque lieu qu'ils viennent, et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour, et à leur sortie, sur le même pied que les bâtimens nationaux venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissement particuliers quelconques. Et réciproquement les bâtimens Prussiens qui arriveront sur leur lest ou chargés, dans les ports du Royaume de la Grèce, de quelque lieu qu'ils viennent, et de quelque pays que provienne leur cargaison, seront traités, à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie sur le même pied que les bâtimens nationaux, venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques.

Article III.

Tout ce qui pourra légalement être importé dans le Royaume de la Grèce, par bâtimens grecs pourra également y être importé par bâtimens prussiens, de quelque lieu qu'ils viennent, soit que leur cargaison provienne du sol ou de l'industrie de la Prusse soit qu'elle provienne de tout autre pays, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation avait lieu en bâtimens nationaux. Et réciproquement tout ce qui pourra légalement être importé en Prusse, par bâtimens prussiens soit que leurs cargaison provienne du sol ou de l'industrie de la Grèce soit qu'elle provienne de tout autre pays, pourra également y être importé par bâtimens grecs, de quelque lieu qu'ils viennent, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers, quelconques, que si l'importation avait lieu en bâtimens nationaux.

Article IV.

Tout ce qui pourra légalement être exporté du Royaume de la Grèce, par bâtimens grecs, pourra également en être exporté par bâtimens prussiens quelque soit leur destination, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit perçus au nom ou au profit du gouverne-

Σ Υ Ν Θ Η Κ Η

ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Μεταξύ του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος
καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Πρωσίας,

ἡ ὁποία ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1839, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις
ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινὰς ἀνήκει ὅτι, συντεθείσης τὴν τριακοστὴν πρώτην Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) τ. ε.
μεταξύ Ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Πρωσίας συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας
ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται :

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειό-
τατος Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εἰ-
λικρινῇ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μακροχρό-
νιων Ἐπικρατειῶν Τῶν εὐτυχῶς ὑπάρξαντων καλὴν ἀρμονίαν
καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν σχέσεις,
καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ
καταλληλότερον ἄλλως, εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος
τελείας περὶ τὴν ναυτιλίαν ἐλευθερίας καὶ ἐντελούς ἀρμονίας
ἐν τοῖς ὅροις ἡ ἐμπορία ἀρχίῃ καὶ χορηγηθῇ ἐξίσου εἰς
ἀμφότερα τὰ Κράτη, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν
σύνταξιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ
τούτῳ πληρεξουσίους : ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλ-
λάδος, τὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Ζωγράφον Σύμβουλον τῆς
ἐπικρατείας αὐτοῦ εἰς ἑκτακτὸν ὑπηρεσίαν, Γραμματεῖα τῆς
ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτε-
ρῶν Σχέσεων, Ταξίαρχον τοῦ βασιλικοῦ αὐτοῦ Τάγματος τοῦ
Σωτῆρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Πορτογαλλικοῦ Τάγματος τοῦ
Ἁγίου Ιακώβου τοῦ Εἴφους, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βαυαρικοῦ Τάγ-
ματος τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τῆς ἀξίας κτλ. Ὁ δὲ Μεγαλειότατος
Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας τὸν ἱππότην Κύριον Βρασιὲ Σαὶν Σιμῶ-
να, Θαλαμηπόλον αὐτοῦ καὶ Σύμβουλον Πρεσβείας ὑπουργὸν
Ἀντιπρέσβυν αὐτοῦ παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ Βασιλεῖ τῆς Ἑλ-
λάδος, ἱππότην τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Λεοῦ γ'. κλάσεως,
τοῦ Ρωσικοῦ Τάγματος τῆς Ἀγίας Ἄνης β'. κλάσεως κτλ. οἱ-
τινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγρά-
φων εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνεθεντο
τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὑπῆκοοι ἑκατέρων τῶν δύο ὑψηλῶν συνομολογούντων με-
ρῶν, θέλουσι προσορμίζεσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἑαυ-
τῶν, τῶν πλοίων των καὶ τῶν φορτίων των εἰς τοὺς λιμένας,
παραλίαις, πόλεις καὶ ποταμοὺς τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἄλλου, ὅ-
πανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον
εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρονίως
νὰ ἐνδιαμείνωσιν εἰς ὁποιονδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρα-
τειῶν, νὰ ἐνοικιάσωσι καὶ καθέξωσι οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ
ἐμπόριόν των, θέλουσι ἀπολαύει ἐν γένει διὰ τε ἑαυτοὺς καὶ τὰς

S. M. le Roi de la Grèce et S. M. le Roi de Prusse,
également animés du désir sincère de maintenir les rap-
ports de bonne intelligence qui ont si heureusement
subsisté jusqu'ici entre Leurs Etats respectifs, et d'en
étendre et consolider les relations commerciales, et
convaincus que cet objet ne saurait être mieux rempli
qu'en adoptant le système d'une entière liberté de na-
vigation et d'une parfaite réciprocité basée sur des
principes d'équité également avantageux aux deux
pays, sont, en conséquence, convenus d'entrer en nego-
ciation pour conclure un Traité de Commerce et de
Navigation, et ont nommé à cet effet des Plénipoten-
taires; S. M. le Roi de la Grèce le Sieur Constantin
Zographo, Son Conseiller d'Etat en service Extraordi-
naire, Secrétaire d'Etat de Sa Maison Royale et des
Relations Extérieures, Commandeur de Son Ordre Ro-
yal du Sauveur, Grand Croix de l'Ordre de St. Jac-
ques de l'Épée de Portugal, Grand Croix de l'Ordre
de St. Michel du mérite de Bavière etc. etc. Et S. M.
le Roi de Prusse le Chevalier Brassier de St. Simon,
Son Chambellan et Conseiller de Légation. Ministre
Résident près S. M. le Roi de la Grèce, Chevalier de
l'Ordre de l'Aigle Rouge de 3me Classe, de celui de
St. Anne de Russie de la 2de Classe etc. etc. les quels,
après avoir échangé leurs Pleins pouvoirs, trouvés en
bonne et due forme, ont arrêté les articles suivans :

Article I.

Les sujets de chacune des deux hautes parties con-
tractantes pourront, avec toute sûreté, pour leurs per-
sonnes, vaisseaux et cargaisons, aborder librement dans
les ports, places et rivières des territoires de l'autre,
partout où le commerce étranger est permis aux na-
tionaux. Ils pourront s'y arrêter et résider dans quel-
que partie que ce soit, des dits territoires; y louer et
occuper des maisons et des magasins pour leur com-
merce et ils jouiront généralement tant pour leurs per-

τοῦ τρίτου. τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διαρκεῖ τρία ἔτη, καὶ ὅτι ἡ διάρκεια αὕτη τελειώνει ἤδη·

Παρατηροῦντες ὅτι εἶναι ἀσύμφορον, αἱ νέαι δημοτικαὶ ἐκλογαὶ νὰ ἐνεργηθῶσιν πρὶν πραγματοποιηθῇ πολλῶν δήμων ἡ συγχώνευσις, τῆς ὁποίας τὴν ἀνάγκην ἀπέδειξεν ἤδη ἡ πείρα καὶ ὑπὲρ ἧς ἐξεφράσθησαν καὶ ἀρκετὰ δημοτικὰ συμβούλια.

Ἀποφασίσαντες ἤδη νὰ συγκαλέσωμεν τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, τῶν ὁποίων ἡ γνωμοδότησις ἀπαιτεῖται διὰ πᾶσαν μεταβολὴν περὶ τὸν ὑφιστάμενον σχηματισμὸν τῶν δήμων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 40 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου τῶν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Αἱ νέαι δημαρρεσίαι ἀναβάλλονται μέχρι τῆς πρώτης τοῦ προσεχοῦς μέλλοντος Σεπτεμβρίου, ὅτε θέλουν εἶσθαι ἐντελῶς ἀποπερατωμένα τὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δήμων ἐπὶ προηγουμένη γνωμοδοτήσει τῶν ὧν οὕτω συγκαλεσθῶσιν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Μαρτίου 1840.

Ο Θ Ω Ν

ΣΧΜΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1838 Β. Διατάγματος καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 14, 191 ἀναφορὰν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν·

1. Τὸ ἀπὸ 14 (26) Ἰανουαρίου 1838 περὶ δημοτικῶν φόρων Ἡμέτερον Διάταγμα ἐπικυροῦται διαμένον ἐν ἰσχύει καὶ διὰ τὸ 1840 ἔτος, μὲ μόνην τὴν ἐξῆς προσθήκην εἰς τὰς ἐξαίρεσεις τοῦ ἁρθροῦ 7.

Ἐξαιροῦνται προσέτι οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων καὶ οἱ μύσχοι τῶν βοῶν καὶ ἀφοῦ ἐπαυσαν νὰ θηλάζωσι μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν τριῶν ἐτῶν συμπληρωμένων.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν θέλει φροντίσει, ὥστε νὰ μὴ γενῇ χρῆσις τῆς διδομένης διὰ τοῦ παρόντος ἀδείας περὶ εἰσπράξεως δημοτικῶν φόρων, εἰμὴ καθ' ὅσον τὸ ἀπαιτοῦν αἱ πραγματικαὶ τῶν δήμων ἀνάγκαι, καὶ ὡς τοιαύτας ἐννοοῦμεν κυρίως τὰς πρὸς κοινοφελεῖς σκοποὺς συντελοῦσας δαπάνας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Φεβρουαρίου. (7 Μαρτίου) 1840

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Ἀπριλίου.

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1840 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν,

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκλητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1840 εἰσπραχθῶσιν ἐγκλητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

α) Ὁ ἐγγεῖος φόρος·

10 ⁰/₁₀₀ ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐθνικῶν, ἢ ἐθνικοῖδιοκτητῶν κτημάτων·

Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὸν διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια·

β) Ἡ ἐπικαρπία·

15 ⁰/₁₀₀ ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπελῶν, σταφιδάμπελων, ἐλαιοδένδρων, μωσαίων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἀνεῦ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 ⁰/₁₀₀ ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπελῶν, σταφιδάμπελων, μωσαίων, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικά καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 ⁰/₁₀₀ ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπελῶν, σταφιδάμπελων, ὀπωροφόρων δένδρων κ.τ.λ. ὅσα ἐφυτεύθησαν μετὰ ἀδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὁθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετὰ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δύο λεπτὰ τὴν ὁκτὸν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἀνεῦ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν ἀμπελῶν, καὶ τῶν ὅσαι καλλιεργοῦνται ἀνεῦ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύωσιν εἰς βρῶσιν.

Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὸν διὰ τὰ πρὸς βρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν ἀμπελῶν.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρήτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κανονοῦ δικαιώματος, λόγῳ ἐπικαρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 ⁰/₁₀₀ τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίας, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς τὰς ὠρισμένας προθεσμίας, μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν εἰς εἶδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκάτωσιν εἰς εἶδη κατὰ τὸ ἄρθρον 1. Στοιχ. Α'.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Υποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ἐναλλάξ.

Ἄρθρ. 25.

Ἄμα ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστὴς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξίς τοῦ θέρους.

Διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 26.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν ἀδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐὰν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, ἐὰν δὲν εὑρεθῇ παρὼν, εἰδοποιεῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀλωνίων διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ ἐὰν ἦναι παρὼν εἰς τὸ χωρίον χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τὴν ἀδειαν ἐντὸς 24 ὥρων. Παρελθουσὼν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἀλωνίσῃ λυχνίσῃ καρπολογήσῃ ἢ κοπάνισῃ.

Ἄρθρ. 27.

Ἡ παράβασις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περίπτωσις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, μὲ πρόστιμον 3—5 δραχμῶν, πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου, ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 28.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων φωραθῇ, ὅτι συνεχόμενος λαμβάνει ἢ ἐκρύψε προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὴν πειθαρχοδικὰν τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ὅσον ἐβάλλε νὰ ἀποδοῖ. Ἀλλὰ πρὸς ὑποστήριξιν ταύτης ἀπαιτήσεως, ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ συλλέξῃ ἀποδείξεις, καὶ νὰ συνταξῇ πρόχειρον πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, τὸ ὅποιον ἀποφασίζει περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 29.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων ἐγκτητικῶν φόρων λαμβάνεται ὡς ἀκολουθῶς.

α) Τῶν μὲν ἀσταχυφόρων γεννημάτων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμποκίου, μετρούμενων, διὰ κοιλοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων. Ἡ ρόδη, λαθούρια, καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουν νὰ ἀφήνουν εἰς δεμμάτια φορολογοῦνται κατὰ θυμονίαν ἢ εἰς δεμμάτια.

β) Ὁ πρῶτος ἀραβόσιτος μετρεῖται εἰς κώνους διὰ κοφινίων, καὶ δεκατίζεται ὡς τοιοῦτος δὲ θεωρεῖται ὁ μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θεριζόμενος.

Ὁ δὲ ὄψιμος, τούτεστι ὁ ποτιστικὸς, μετὰ τὰ τέλη τοῦ ὁκτωβρίου συλλεγόμενος, δεκατίζεται κατὰ τὸν ἐπομένον τρόπον· πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους, ἐπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς κοφινίου μὲ τὰς σφραγίδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἐρέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου, τὸ δὲ κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προσδιορίσει ἡ δημοτικὴ ἀρχή. Ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος, ἀνοίγεται τὸ ἐπισφραγισμένον κοφίνιον, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σακκίων, καθαρίζεται ζυγίζεται καὶ ἀκολουθῶς ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ κοπάνισῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων.

γ) Τὰ ὅσπρια, οἷον ὀρύζιον, κίμηνον, σίσαμον καὶ τὰ λοιπὰ, δεκατίζονται ξηρὰ μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον.

δ) Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἐλαίον, εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἢ εἰς ἐλαίας ἀλατισμέναις, ὅταν αὐταὶ χρησιμεύωσι διὰ φαγί.

ε) Τὰ σῦκα, ὅσα ξηραίνονται διὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν, ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον, ὅπου ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποταμιεύονται.

ζ) Τὰ κουκκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς μαγκάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπὶ ἐκτίμησιν κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

η) Τὰ δὲ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα φορολογοῦνται κατὰ τὰς ἰδιαίτερας διατάξεις τῶν Νόμων.

θ) Ὁ φόρος τῶν μελισσίων εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Ἄρθρ. 30.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α, β, καὶ γ, ὅταν οὗτοι λαμβάνωνται εἰς εἶδος, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὅποιαν ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ δι' ἐξόδων τῆς ἡ κοινότης, ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆσιν καταλλήλων ἀποθηκῶν ἢ καλυδῶν τοῦ χωρίου· ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμένους μέχρι διαστήματος πέντε ὥρων, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὅποιον δὲν ὀφείλει νὰ ὑπερβαῖν τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει πάλιν νὰ τοὺς μετακομίσῃ, ἀλλὰ πληρώνεται πρὸς δύο λεπτά τὴν ὁκτανία πρῶτον ὥραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἀνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς καταθλιψὴν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτοῦμενην μετακομίσαι διὰ δυσδατῶν δρόμων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ ἀπαιτῶσι ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἶδος μετακομίσαι τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων. Ὁ παραβάων τὴν διατάξιν ταύτην ἐνοικιαστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μετὰ πρόστιμον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἀστυνομικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρ. 31.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν μετακομίσιν τῶν καρπῶν ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως, μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν· ὡσαύτως ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ τοὺς λάβῃ ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομίσσεως· ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκληθεῖς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἀποποιήσῃ τὴν μετακομίσιν καὶ παρέλθωσιν αἱ ἐξήκοντα ἡμέραι, ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τοὺς μετακομίσῃ δι' ἰδίων του ἐξόδων, τὰ ὅποια, ἀφοῦ ἀποδείξῃ θεόντος ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, θέλει λάβει παρὰ τοῦ φορολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

Ἄρθρ. 32.

Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος· ὁ φόρος τοῦ βαμβάκιου λαμβάνεται ὁμῶς εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν, καὶ ἡ παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1840· ἡ μετακομίσιν γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν γεννημάτων.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φόρων.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρασιδίων, ὁπωροφόρων δένδρων καὶ λοιπῶν, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα, ἐπὶ ἐκτίμησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18, 19, 20. (Παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 30 Νοεμβρίου.

—

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τῶν νήσων
Ἰδρας καὶ Σπετσῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3, τοῦ ἀρθρ. 5, τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβ. 1836 Νόμου, περὶ συστάσεως ἐπαρχιακῶν συμβουλίων. Παρατηροῦντες ὅτι ἐφαρμοζομένου τοῦ 6. ἐδαφίου τοῦ ἀρθρ. 5. τοῦ Νόμου τούτου εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἰδρας καὶ Σπετσῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὸ τίμημα τῶν ἐκλεξιμῶν, εἶναι ἐπόμενον ν' ἀποκλεισθῶσιν ἀπὸ τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐκλέγεσθαι, ὅλοι οἱ τῶν νήσων ἐκείνων κάτοικοι, ὅσοι καταναλώσαντες τοὺς χρηματικούς τῶν πόρους ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἔχουσιν ἤδη περιουσίαν ὑποκειμένην εἰς φορολογίαν. Θεωροῦντες δὲ καὶ ὅτι, ὥστε καὶ οἱ κάτοικοι οὗτοι νὰ μὴν ἀποκλεισθῶσι τοῦ δικαίωματος τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς 15. περὶ τῆς ἀπαιτήσεως, ἀπαιτούμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Α'. Κατὰ τὰς ἐπαρχίας Ἰδρας καὶ Σπετσῶν ἐκλεξιμοὶ διὰ τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον θέλουν εἶσθαι.

1) Οἱ πληρόντες τὸ παρὰ τοῦ ἀρθρου 5, τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου ἀπαιτούμενον τίμημα.

2) Οἱ ἔχοντες ἀπαιτήσεις ἀπὸ τοῦ δημόσιον τοῦλάχιστον 18. 000 δραχ. διὰ τὰ παρ' αὐτῶν δαπανηθέντα εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτονομίας ἀγῶνα.

Οἱ ἀνω εἰρημένοι δημόται ἀφείλουν, διὰ νὰ ᾖναι ἐκλεξιμοὶ, νὰ ἔχουσι συνάμα καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀρθρ. 4 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου.

Β. Αἱ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 6'. τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ἀπαιτήσεις θέλουν ὑπολογίζεσθαι κατὰ τὰς τελευταίας ἐπεξεργασίας τῶν ἐπὶ τούτῳ διορισθεισῶν ἐπιτροπῶν, ἢ κατὰ τὰ ὁποῖα ᾔθελε παρουσιάσει τις εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ τόπου ἐπίσημα ἔγγραφα εἴτε τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως, εἴτε μιᾶς κοινότητος τῶν εἰρημένων νήσων ἐκτοτε ἐκδοθέντα, τὰ ὁποῖα δὲν καθυπεβλήθησαν εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐπιτροπῶν. Τὸ εἴτε ἐκ τῆς ἐπεξεργ-

σίας τῶν ἐπιτροπῶν, εἴτε ἐκ τῶν ἰδιαιτέρως παρουσιαζομένων τίτλων ἐξχρησούμενον ποσόν, δὲν θέλει θεωρεῖσθαι ὀριστικόν, εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ὡς ἐπαρχιακὸς σύμβουλος.

Γ'. Ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους μετέθεσαν νομίμως ἐν μέρει ἢ καθ' ὅλοκληρίαν αἱ ἀπαιτήσεις θέλουν ἀπολαμβάνει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι, ὅσαςκις τὸ εἰς αὐτοὺς μεταβάν μέρος συμποσῶνται ἢ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσόν τῶν 18, 000 δραχμῶν.

Δ'. Ὁ τῶν ἐκλεξιμῶν κατάλογος θέλει περιέχει δύο στήλας, ἐξ' ὧν εἰς μὲν τὴν πρώτην θέλουν καταταγῆθαι ὅλοι οἱ διὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, οἱ ὡς ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐκλεξιμῶν. Ἡ δὲ ἐκλογή θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τὸ τὸ ἀρθρον 25 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου, μὲ τὴν ἐξῆς ὁμῶς τροπολογίαν. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τοῦ δήμου σταλησομένων ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ᾖναι ἄρτιος, τὸ ἥμισυ τῶν συμβούλων τούτων θέλει ληφθῆ ἀπὸ τὴν μίαν στήλην, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἀπὸ τὴν ἄλλην. Πρὸς τοῦτο δὲ ἕκαστος ἐκλογεὺς θέλει ἐκλέξει διπλοὺν ἀριθμὸν ὑποψηφίων διὰ μὲν τὸ ἥμισυ τῶν σταλησομένων, ἀπὸ τὴν πρώτην στήλην, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ἥμισυ ἀπὸ τὴν δευτέραν, καὶ μετὰ ταῦτα ἢ ἐκ τῶν διπλῶν τούτων ὑποψηφίων ὀριστικὴ ἐκλογή τοῦ ἡμίσεως τῶν σταλησομένων, θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐν ἐκάστη στήλῃ κατὰ τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, τὴν ὁποίαν ἔτυχον οἱ ὑποψήφιοι μεταξὺ τῶν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἐγγεγραμμένων. Ἐὰν δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν σταλησομένων ᾖ περιττός, καθόσον ἀφορᾷ τὸν μίχρον τοῦ περιττοῦ ἀριθμοῦ θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς ἀνωτέρω· περὶ δὲ τοῦ περιττοῦ θέλει λαμβάνεσθαι ὁ διπλοὺς ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων αὐτοῦ ἐξ ἡμισυ ἀπὸ τὴν μίαν καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην στήλην, καὶ θέλει ἐκλέγεσθαι ὁ πλεονέχων τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας ὡς ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὑποψηφίων τῶν δύο στήλῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ θέλουν ἰσχύει τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων Νόμου.

Ε'. Ἀνωτέρω ὁρισμοὶ θέλουν ἐφαρμολεθῆ καὶ ὡς πρὸς τοὺς Παρ. ἐκείνους, ὅταν οὗτοι σχηματίσωσιν ἰδιαίτερον δῆμον.

Ο ἡμετέρων Νόμος εἶναι προσωρινὸς καὶ θέλει ἰσχύει μέχρι νεωτέρας διατάξεως.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Αθήναις, τὴν 8 (20) Νοεμβρίου 1840.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Τέλος τοῦ ἔτους 1840.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τροπολογίας τοῦ ἀρθροῦ 33 §. 2 τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1840 περὶ ἐγκλητικῶν φόρων Νόμου

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ συμβιδάσωμεν τὸ δημόσιον μὲ τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας καὶ σύμφωνα μὲ τὴν διατάξιν τοῦ ἀρθροῦ 29 § 2 τοῦ ἀπὸ 18(30) Σεπτεμβρίου 1835 Ὁργανικοῦ Διατάγματος ἡμᾶς περὶ συστάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀρθ. 33 § 2 τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλ. τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Ἄρθρ. 1.

Οἱ φορολογούμενοι, οἱ προτιμοῦντες εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 33 § 2 τοῦ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου, τὴν εἰς τὸν μούστον ἀπόδοσιν τοῦ φόρου τοῦ οἴνου, ὀφείλουσιν νὰ φυλάττουν ἀμισθὶ τὸν ὀφειλόμενον μούστον εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀποθήκας εἰς ὁρισμένον τὸν τῶν δοχείων ἐπὶ ἑξ μῆνας μετὰ τὴν καταμέτρησιν αὐτῶν, ἐν τῇ τῶν ὁπῶν οἱ ἐνοικιαστὰς ὀφείλουσιν νὰ τὸν μετακομίσουν εἰς ἄλλο μέρος μὲ ἰδία αὐτῶν δοχεῖα.

Ἄρθρ. 2.

Πρὸς ἀποφυγὴν διενέξεων οἱ ἐνοικιαστὰς θέλουσιν σφραγίσαι τὸ δοχεῖον τὸ ἐμπεριέχον τὸν εἰς φορολογίαν μούστον, τοῦ φορολογουμένου, ὅστις θέλει ὑπόκεισθαι διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ μούστου εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς καὶ ἕκαστος θεματοφύλαξ.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύει καὶ ἐκτελέσει ἀμέσως τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀνδριτσαινῇ τὴν 13 (25) Μαΐου 1840.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπολύσεως τοῦ Κ. Κωνσ. Ζωγράφου ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἀπολύομεν τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας

ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Ζωγράφον, αἰτήσαντα ἤδη τὴν παραίτησιν του.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως Κύριος Σχμάλτης θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὴν παροῦσάν ἡμᾶς ἀπόφασιν.

Ἐν Κυπρισσίᾳ τὴν 16 (28) Μαΐου 1840.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας εἰς τὸν Κύριον Α. Παῖκον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Α. Παῖκος θέλει ἀναλάβει ἀμέσως τὴν διύθυνσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας, ἀντὶ τοῦ ἀπολυθέντος τῆς θέσεως ταύτης Κυρίου Κωνσ. Ζωγράφου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κύριος Σχμάλτης θέλει προσυπογράψει καὶ ἐκτελέσει τὴν παροῦσάν ἡμᾶς ἀπόφασιν.

Ἐν Κυπρισσίᾳ τὴν 16 (28) Μαΐου 1840.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πενθηφορήσεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Α. Ζαίμη.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μαθόντες μὲ ἄκραν τῆς ψυχῆς ἡμῶν λύπην διὰ τοῦ ἀπὸ 4(16) Μαΐου ἐγγράφου τοῦ ἡμετέρου Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου τὸν θάνατον τοῦ ὑπὲρ πατρίδος τοσοῦτον ἀξίως ἀγωνισθέντος, τοῦ περιουστάτου καὶ εἰς τὸν Θρόνον ἡμῶν πιστοτάτου Ἀντιπροέδρου τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Α. Ζαίμη, διατάττομεν νὰ πενθηφορήσωσιν ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Τὸ ἡμέτερον Ἱπουργικὸν Συμβούλιον θέλει λάβει τὰ περὶ τούτου ἀναγκαῖα μέτρα.

Ἐν Κυπρισσίᾳ, τῇ 17 (29) Μαΐου 1840.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

οὐδεμία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ἄρθρ. 10.

Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφή δικαιωμάτων (primes et remboursement de droits) ἣτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἑκατέρας τῶν ὕψηλων συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν διὰ θαλάσσης εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιοῦδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας συνομολογούσης Δυνάμεως, καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῆς εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα.

Ἄρθρ. 11.

Μένει ἐννοούμενον ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἑκατέρα τῶν Κυβερνήσεων ἤθελεν ἐλαττώσει δι' ἐπισήμου συνθήκης ἐπὶ ἐξασφαλίσει ἀναλόγου ἐλαττώσεως δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ἐμπορικῶν πλεονκτημάτων τὰ ἐπὶ τῶν κατειργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων ἄλλου τινὸς τόπου ἐπιβαλλόμενα δικαιώματα, ἢ ἤθελε παραχωρήσει εἰς αὐτὸ ἄλλα ὠρελήματα ἢ εὐκολίας (ὡς π. χ. τὰς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 9 καὶ 10 μνημονευόμενας) ἢ μεθ' ἧς συνομολογεῖται ἢ παροῦσα Συνθήκη ἐτέρα Κυβέρνησις δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς πρώτης ἢ τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα καὶ εὐκολίας διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ὑπηκόων τῆς εἰμὴ παρούσης τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν ἢ τὰ αὐτὰ ἄλλα πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει τὴν ἀπολαμβάνει εἰμὴ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἤθελεν ἀσφαλίσει τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα καὶ εὐκολίας, ἢ ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατὰ τὰ ἔκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφ' οὗ δώτῃ ἀντάξια ἄλλα. Πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξωσι δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως τὰ περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 12.

Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν ὕψηλων συνομολογουσῶν Δυνάμεων μετὰ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἐτέραν ἐνηκουσῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες, μὴ προθέμενοι ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχονται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξειδίον των, χωρὶς νὰ ὑποβληθῶν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἔνεκα τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου, παρὰ τὰ τῶν ναυηγείων καὶ τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων, ὅποταν τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλωνται καὶ εἰς τὰ ἐγγύρια πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μετὰ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φορτία ἢ τοὺς λιμένας, ἐνθα ἤθελον προσορμισθῇ, κανονισμοὺς καὶ διατάγματα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγγύρια πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνίων νὰ ἐπισκέπτονται τὰ πλοῖα ταῦτα νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, ὅποια ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 13.

Τὰ ὕψηλά συνομολογούντα Μέρη συμφωνοῦν νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα, μυχὸν (baie) ἢ ἀγκυροβόλιον τῶν Ἐπικρατειῶν των καὶ νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὰς τῶν νόμων αὐτῆς

ctions du sol ou de l'industrie de la Grèce aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucuns droits de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions, et ces droits, seraient également établis sur les objets de même nature, provenant de toute autre contrée.

Article X.

Toute faculté d'entrepôt et toutes primes et remboursements de droits, qui seraient accordés dans les territoires d'une des hautes parties contractantes à l'importation ou à l'exportation par mer de quelque objet que ce soit, seront également accordés aux objets de même nature produits du sol ou de l'industrie de l'autre partie contractante, et aux importations et exportations faites dans ses bâtimens.

Article XI.

Il est entendu que dans le cas où l'un des deux gouvernemens viendrait à diminuer les droits sur les productions brutes ou manufacturées d'un autre pays, ou à lui accorder d'autres avantages ou facilités (comme par ex. celles dont il est fait mention dans les art. IX et X ci-dessus) à la suite d'un traité formel, sur l'assurance d'une diminution de droits analogue ou d'autres avantages commerciaux particuliers, l'autre des gouvernemens contractans de la présente convention ne pourra demander la même diminution de droits pour ses importations dans les ports du premier, ou les mêmes avantages et facilités pour le commerce et la navigation de ses sujets, qu'en offrant la même diminution de droits, ou les mêmes autres avantages, et il n'en jouira qu'à dater du moment où il les aura assurés, et s'il ne peut en présenter de même étendue et qualité, qu'après en avoir donnés d'équivalens; et dans tous les cas les deux gouvernemens devront conclure un arrangement particulier à cet égard.

Article XII.

Les sujets de l'une des hautes parties contractantes arrivant avec leur bâtimens à l'une des côtes appartenant à l'autre, mais ne voulant pas entrer dans le port, ou après y être entrés, ne voulant décharger aucune partie de leur cargaison, auront la liberté de partir et de poursuivre leur voyage, sans payer d'autres droits, impôts ou charges quelconques, pour le bâtiment ou la cargaison, que les droits de pilotage de quaiage et d'entretien de fanaux, quand ces droits sont perçus sur les bâtimens nationaux dans les mêmes cas.—Bien entendu, cependant, qu'ils se conformeront toujours aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places ou ports dans les quels ils pourront aborder, qui sont ou seront en vigueur pour les bâtimens nationaux, et qu'il sera permis aux officiers des douanes de les visiter, de rester à bord et de prendre telles précautions, qui pourraient être nécessaires pour prévenir tout commerce illicite, pendant que les bâtimens resteront dans l'enceinte de leur juridiction.

Article XIII.

Les Hautes parties contractantes conviennent de ne pas recevoir des pirates dans aucun des ports, baies, ancrages de leurs Etats et d'appliquer l'entière rigueur

Άρθρ. 4.

Ο φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ιδιώτας, θέλει πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια.

Άρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται ὡς καὶ πέρυσιν εἰς 25 λεπτά τὸ κοφίνιον.

Άρθρ. 6.

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου.

1. Τὰ ἄχυρα.

2. Ἡμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικά καὶ ὀπωρικά δι' ἕκαστον ιδιοκτήτην.

3. Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκκούκουτσα ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἐλαιον.

4. Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον, ἐὰν οὗτος ᾖ ὁμολογουμένως ἐνδεής.

5. Ὁ λινόσπορος καὶ ὁ καναβόσπορος.

6. Ὁ ῥιζαρόσπορος.

7. Τὰ στέμφυλα (τζίπουρα) τῶν σταφυλῶν ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ οἶνος.

8. Τὰ διὰ βρώσιν τοῦ ιδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν χρησιμεύοντα σταφύλια.

Άρθρ. 7.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν, λειβαδίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας τῶν ἰδιαίτερων δασικῶν προϊόντων, οἷον κάσωνα, κέρνα, κουκουνάρια, ποτάση, πρινοκόκι, τραγάκανθον, φλοιὸς (φλουδι), κιτρινοκόκι (ἀλατσοχέρι), τῶν πρινοκοκίων καὶ βαλάνιδιων, κανονίζεται δι' ἰδιαίτερων Νόμων.

Άρθρ. 8.

Ὅταν τὸ κτῆμα ᾖ ἀμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ιδιώτου, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δήμοι καὶ τὰ εὐεργητικά καταστήματα τότε, εἰμὲν ἡ ἀμφισβήτησις ἐλάβε χώραν (ἀδιαφόρως ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ιδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18(30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἂν ἐλάβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθείσαν ἐποχὴν, προῆλθεν ὁμως ἐνῶ ὁ ιδιώτης δὲν εἶχε τὴν νόμιμον κατοχὴν, ἡ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ιδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ᾔθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ὀριστικῶς ιδιοκτήτης· ὅσακις ὁμως ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18(30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, λαβούσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προῆλθεν, ἐνῶ ὁ ιδιώτης εἶχε τὴν κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὁμως ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ δημόσια ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίαν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀπαιτήσεως εἰς ἀποζημιώσιν οἰαδήποτε ἂν ᾖ ἢ ἐκβάσις τῆς ἀμφισβητήσεως.

Άρθρ. 9.

Τὰ διοικητικά δικαστήρια θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς τὸ περὶ τῆς κατοχῆς ζήτημα, ὅσακις δὲν προῦπάρχῃ περὶ αὐτοῦ ἰσχυρὰ εἰσέτι ἀπόφασις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ προταθῇ τοῦτο ὡς ἐνστάσις ἐκ μέρους τοῦ ἐνὸς τῶν διαδίκων, εἰς τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γινομένην ἐνώπιον αὐτῶν δίκην· ἐπιφυλάττεται ὁμως εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἀκολούθως, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια πρὸς ὀριστικὴν διάλυσιν τῆς περὶ κατοχῆς διενέξεως.

Άρθρ. 10.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμενοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1840 διατίθενται, εἴτε διὰ δημοπρασίας γενομένης κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας τρόπους, εἴτε δι' ἐπιστάσις καὶ ἀμέσου εἰσπράξεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

Άρθρ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμενων φόρων θέλουν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων μεταξὺ γειτνιαζόντων χωρίων ἀπαιτῆσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐνωσιν πολλῶν χωρίων, καὶ τὴν συνδημοπρατίαν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας δύναται νὰ γενῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀνώτεραι προσφοραὶ διὰ δύο ἢ καὶ πλείοντα χωρία δημοπρατηθέντα ἤδη, ἢ καὶ δι' ὁλόκληρον δῆμον· αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσι πρὸς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δίδωσιν ἀποδείξιν παραλαβῆς καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς νέας προσφοράς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον διὰ νὰ κηρύττῃ ἐ' δημοπρασίαν· εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Περαιωθείσης καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω τεθεῖσα προθεσμία τῶν πέντε ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις πολλῶν δήμων μέχρι ὁλόκληρου ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ ὅχι κατωτέρα τῶν $5 \frac{0}{10}$ γινομένης αὐτῶς πρὸς τὸν διοικητὴν, ὑποδιοικητὴν, ἢ εἰρηνοδίκην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὸ τέλος τῆς κατὰ δῆμον δημοπρασίας, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης ἀπὸ τὴν ἀνω προθεσμίαν, αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

Άρθρ. 12.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοπρασίας, ἢ ἂν τοιαύτη δὲν ἐγίνε, μετὰ τὴν κατὰ δῆμους ἢ κατὰ πλείοντα χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μεταξὺ τοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῶν δημοπρασιῶν μείναντος πλειοδότου καὶ ἐκεῖνων, οἵτινες ἔμειναν, πλειοδόται εἰς τὰς πρώτας χωριστὰ γενομένας δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταί νέαι προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν, καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδοτῶν.

Αἱ νέαι, καθὼς ἐκεῖναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο, συγκρίνεται μεγαλοφώνως μὲ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδότου.

Ἄν τοῦτο τὸ ἄθροισμα, ὑπερβαίνῃ τὴν προσφορὰν, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὕτως ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἕως οὗ δὲν γίνωνται περαιτέρω προσφοραὶ, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

Άρθρ. 13.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν χωρίων ἢ δήμων θέλουν διακηρυχθῇ κατὰ τὰ περυσινὰ ὅρια ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας αἱ Διοικητικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν κρίνει ἀναγκαῖον νὰ κάμωσιν. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποιῆν ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατακυρώσεως ὅσας διασαφήσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ θέσεων ἢ ὁρίων. Ἡ καταγραφή τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικά καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὑπ' εὐθύνην προσωπικὴν τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν κάτοικος χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδε-

μην επιτρέπῃ τὴν διαμονὴν Προξένου, Ὑποπροξένου ἢ Πράκτορος εἰς ἓν μέρος οἷονδήποτε τὸ ὅποιον ἤθελον εὔρει εὐλογον νὰ ἐξαιρέσωσιν ἐπὶ τούτῳ.

Οἱ Προξένοι ὁποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖσι τακτικῶς διορισμένοι ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας Κυβερνήσεις των καὶ ἀπολαύσαντες τὸ Ἐκτελεστήριον ἐκείνης εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας θέλουν διαμένει, θέλουν ἀπολαύει κατὰ τὰ ἑαυτοῦς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των, προνόμια ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Ἐννοεῖται μὲν ὅλα ταῦτα ὅτι ἂν τὰ προνόμια ταῦτα δὲν παρεχωρήθησαν εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη εἰμὴ ὑπὸ εἰδικούς τινας ὅρους ἢ ἐτέρα τῶν συνομολογουσῶν Κυβερνήσεων δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τὰ αὐτὰ εἰμὴ ἐκπληροῦσα τοὺς αὐτοῦς ὅρους. Ἐν τούτοις ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι Προξένοι, Ὑποπροξένοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύναται νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρεῖα των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἐτέραν τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς λόγους. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Προξενίου ἐγγράφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευνησθαι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῶν Προξένων, Ὑποπροξένων, ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Οἱ Προξένοι, Ὑποπροξένοι καὶ ἐμπορικοὶ Πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι, θέλουν ἔχειν τὸ δικαίωμα, ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρῶσι χρεῖα δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιαρχῶν καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυεζόμενης τυχὸν διενέξεως, ἡμεῖς νὰ δύναται εἰ ἐγγῶροι ἀρχαὶ νὰ μεσολαθῶσιν, παρεκτός μόνον ἂν ἡ διαταγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιαρχοῦ ἴθελαι διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ, ἂν οἱ εἰρημένοι Προξένοι, Ὑποπροξένοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολαθῆσιν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεων των. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικαίωμα τοῦ νὰ καταφύγῃσι, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των, εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

Ἄρθρ. 17.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς τούτους Πράκτορας νὰ ἐξαιτῶνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγῶρων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπετάς, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles d'équipage) ἢ δι' ἰδιατέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπέτελεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυμένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀπόδοσις. Συλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπεταί, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων, δύναται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακάς ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς, διὰ νὰ πεμ-φθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν

fuser la résidence d'un Consul Vice Consul ou agent dans tel endroit qu'elles jugeront à propos d'en excepter.

Les Consuls de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leurs gouvernemens respectifs, et après avoir obtenu l'Exéquatur de celui; dans le territoire du quel ils doivent résider jouiront dans l'un et l'autre pays, tant dans leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions des privilèges dont y jouissent les Consuls des nations les plus favorisées. Il est pourtant entendu que si ces privilèges ne sont accordés aux autres nations que sous des conditions spéciales, le gouvernement respectif ne peut y prétendre qu'en remplissant ces mêmes conditions. Du reste il est expressément déclaré que dans le cas d'une conduite illégale ou impropre envers les lois ou le gouvernement du pays dans le quel les dits Consuls, Vice-Consuls ou agens de commerce résideraient, ils pourront être privés de l'exercice de leurs fonctions par le gouvernement offensé, qui fera connaître à l'autre ses motifs pour avoir agi ainsi. Bien entendu, cependant, que les archives et documens relatifs aux affaires du Consulat, seront à l'abri de toute recherche et devront être soigneusement conservés sous le scellé des Consuls, Vice-Consuls ou Agens Commerciaux et de l'autorité de l'endroit où il résideraient.

Les Consuls, Vice-Consuls et Agens commerciaux, ou ceux qui seraient dûment autorisés à les suppléer, auront le droit, comme tels, de servir de juges et d'arbitres dans les différens qui pourraient s'élever entre les capitaines et l'équipage des bâtimens de la Nation dont ils enseignent les intérêts, sans que les autorités locales puissent y intervenir, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine ne troublât l'ordre ou la tranquillité du pays, ou que les dits Consuls, Vice-Consuls ou agens commerciaux ne requissent leur intervention pour faire exécuter ou maintenir leurs décisions. Bien entendu, que cette espèce de jugement ou d'arbitrage ne saurait pourtant priver les parties contendantes du droit qu'elles ont, à leur retour, de recourir aux autorités judiciaires de leur patrie.

Article XVII.

Les dits Consuls, Vice-Consuls ou agens commerciaux seront autorisés à requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires de guerre et marchands de leurs pays et ils s'adresseront pour cet objet, aux tribunaux, juges et officiers compétens, et réclameront, par écrit, les déserteurs susmentionnés, en prouvant, par la communication des registres des navires ou rôles de l'équipage, ou par d'autres documens officiels, que de tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation, ainsi prouvée, l'extradition ne sera point refusée.

De tels déserteurs lorsqu'il auront été arrêtés, seront mis à la disposition des dits Consuls, Vice-Consuls ou agens commerciaux et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être envoyés aux navires aux quels ils appartenaient, ou à d'autres de la

Ὁ οἶνος μετρεῖται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον ἢ εἰς κάδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογουμένου, εἴτε εἰς μούστον, εἴτε εἰς χρήματα, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γινομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου, εἰς τὸν τόπον ὅπου εὐρίσκεται· ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς κατὰ πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅταν ὁ μούστος εὐρίσκεται ἐντὸς ληνῶν, ἢ δέκα ἡμερῶν ὅταν εὐρίσκεται ἐντὸς κάδων, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούστον. Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον εἰς βουτζιά.

Ὅτε δὲ τὰ σταφυλῖα μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο πρὸς κατασκευὴν οἴνου, φορολογοῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ἀμπελὼν ἐπὶ ἐκτίμησιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀποδείξιν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων σταφυλῶν.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις προηγεῖται τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὀφείλουν οἱ Διοικηταὶ νὰ προσκαλῶσι τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ διορίζωσιν ἕκαστος ἐγκαίρως ἴδιον ἐκτιμητὴν ἐντὸς προσδιορισμένης προθεσμίας, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ ἀρνούμενου, θέλει διορίζεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ Διοικητοῦ· ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ἐκτιμητῶν ἀποφασίζεται ἀνεκκλητῶς τρίτος ἐπιδικαιτητὴς, διοριζόμενος πρὶν ἐτι ἀναφῶσιν αἱ διενέξεις παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου καὶ μη συμφωνούντων τούτων παρὰ τοῦ Διοικητοῦ· ὁ τρίτος αὗτος ἐκτιμητὴς δίδει τὸν ὅρκον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ συντάττει πρωτόκολλον ἐκτίμησεως, ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν θεωρήσιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ· ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδικαιτητοῦ τὸς ὅσον ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅσον καὶ ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ ἐξαίρεσιν τὸν Διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητικὴν, εἴν ἔχουσιν νομίμους αἰτίας· ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσις φέρεται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἢ ἀπορρίπτει ταύτην, ἢ ἀποδεχόμενον διορίζει ἐν τῷ ἅμα τὸν ἐπιδικαιτητὴν· ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου εἶναι διὰ παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀπρόσθλητος.

Ἄρθρ. 35.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ δὲν θέλει ὑπερβῇ τὰς δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας θέλει διεκπεραιῶσιν ὅσον ἐνεστί πολλές τοιαύτας ἐκτιμήσεις, εἴν ὑπάρχωσι, τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ διοικητὴς διὰ μιᾶς νὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐτόν, ἡ ἀντιμισθία πληρόνεται ἐξ ἡμισθείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ τῶν φορολογουμένων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 36.

Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύναται νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέρας συμφωνίας, ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν· ἀλλ' αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γενομένη διενέξεις θέλουν διαλύεσθαι διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 37.

Ἄμα προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται ὁλογράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στελεχος ἑνὸς διπλοτύπου βιβλίου τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστὴς. Ἐν περιπτώσει ἀμαθείας, ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου ὑπογράφονται ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἰς ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐξακριβώσῃ τὸ σημειωθησόμενον ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ

ἀφ' οὗ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τούτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἐγγραφον. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμοδίον διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 500 δραχμῶν ἕως 3,000.

Ἄρθρ. 38.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ, μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελέχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἐγγραφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἀδίκος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοιούτου φόρου.

Ἄρθρ. 39.

Μετακόμισις οἴνου, ἐλαίου, κουκκουλοδεκάτων, καὶ ῥητινοκατραμιῶν δὲν γίνεται μὴτε προμήθεια ἀποθήκης.

Ἄρθρ. 40.

Ὅταν τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοπρασιῶν, κατὰ τὰς ὁποίας θέλει ἔχει ἡ Γραμματεία εἰδικὰς πληροφορίας, δὲν φαίνονται ἐπωφελῆ διὰ τὸ δημόσιον, δύναται αὕτη νὰ διατάξῃ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίαν, εἴν τὸ κρίνῃ συμφερότερον, καὶ ἐπὶ τούτῳ διορίζει τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

Ἄρθρ. 41.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται εἰς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Ἄρθρ. 42.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἐκτιμητὴς τοῦ ἐνοικιαστοῦ θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, ὁ δὲ τρίτος, ὀρκισθησόμενος ἐκτιμητὴς παρὰ τοῦ διοικητοῦ. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτίμησεως πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὸν τρίτον ἐκτιμητὴν, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον, ὅστις θέλει κάμει τὰς ἀναγκαίους παρατηρήσεις. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἀναφερομένη ἐξαίρεσις τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, δὲν θέλει κατ' οὐδέναν τρόπον λάβει χώραν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

Ἄρθρ. 43.

Οἱ φορολογούμενοι δύναται νὰ κρατήσωσι τοὺς εἰς ἡδὴ φόρους τῶν, ἐκφράζοντες δι' ἀναφῶς τῶν τὴν περὶ τούτου θέλησιν τῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, καὶ προτείνοντες τὴν τιμὴν, εἰς ἣν τοὺς παραδέχονται. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ εἰς ἐκτίμησιν ὑποκείμενα εἶδη, ὁ φόρος θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω διαγεγραμμένον τρόπον.

Ἄρθρ. 44.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου, τὴν ἀνάγκην τῶν φορολογουμένων, καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρχῶν, δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὰς παρὰ τῶν φορολογουμένων προτεινομένας τιμὰς, εἴν δὲν ἦναι κατώτεραι τῆς τρεχούσης τιμῆς, νὰ προτείνῃ εἰς αὐτοὺς συνθήκας, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τῶν καρπῶν.

Ἄρθρ. 45.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δώσῃ τὰς ἀναγκαίους ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὸν οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τὸς ὅσον διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1840.

Ο Θ Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

κῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε, εἰμὴ, ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγή ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πᾶν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Πρωσίας διὰ πλοίων πρωσσικῶν δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ δι' ἐλληνικῶν πλοίων οἰςδὴποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ προσδιορισμὸς τῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδὴποτε εἵδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων οἰωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγή ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγωρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 5.

Μένει ρητῶς ἐννοούμενον ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀκτὰς ναυτιλίαν ἢ τὴν ἀκτοπλοίαν, δηλαδὴ εἰς τὴν μεταφορὰν τῶν προϊόντων ἢ τῶν ἐμπορευμάτων ἐπιβιβαζομένων ἀπὸ ἑνα δι' ἄλλον λιμένα τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καθότι ἑκατέρω τῶν δύο Ἰψηλῶν συνομολογουσὶν Δυνάμειν ἐπιφυλάττεται εἰς ἑαυτὴν τὴν θαλασσοπλοίαν ταύτην.

Ἄρθρ. 6.

Ἐκατέρον τῶν Ἰψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἀπονέμη ὑπὲρ τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ ἢ ἀπὸ μέρους ἐταιριῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀγορὰν ἀντικειμένων εἰσερχομένων διὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ ἢ διὰ πλοίων ἐτέρου ἔθνους, οὐδαμῶς προτίμησιν ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσερχόμενα διὰ πλοίων ἀντικειμένων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογούν Μέρος.

Ἄρθρ. 7.

Θεωροῦνται ὡς πλοῖα ἐλληνικὰ καὶ πρωσσικὰ ὅσα πλοῖα καὶ κατέχονται κατὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τῶν ἡμετέρων διατάξεις. Τὰ δὲ Ἰψηλὰ συνομολογούντα μέρη ἐπιφυλάττονται νὰ ἀνταλλάξωσι διακηρύξεις περιεχούσας αὐτὴ καὶ ἀκριβῆ ἐπαρίθμησιν τῶν ἐγγράφων μὲ τὰ ὅποια ἀμφοτέρω αἱ Κυβερνήσεις ἀπαιτῶσι νὰ ᾖναι τὰ πλοῖα τῶν ἐφοδιασμένων. Ἀν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ταύτην, γεννησομένην μετὰ τρεῖς το μὲν μῆνας ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συνθήκης τὸ ἐν τῶν Ἰψηλῶν συνομολογούντων Μερῶν ἤθελε τυχὸν ἐπιφέρει μεταβολὰς ἢ τροπολογίας εἰς τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεις του, θέλει γίνεαι ἐπίσημος τούτων κοινοποίησις εἰς τὸ ἕτερον Μέρος.

Ἄρθρ. 8.

Ἀμφοτέρω τὰ Ἰψηλὰ συνομολογούντα μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἐπιθέσωσιν ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν ναυτιλίας τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, δικαιώματα χωρητικότητος ἢ ἄλλα ὁποιοῦδὴποτε εἵδους ἢ ὀνομασίας ἀνώτερα, ἢ ἄλλα παρὰ τὰ ἐπιβληθισόμενα ἐφ' ὁποιασδήποτε ἄλλης ναυτιλίας, ἐξαιρουμένης τῆς παρ' ἑκατέρων ἀμοιβαίως ἐπιφυλαχθείσης διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 τῆς παρούσης συνθήκης.

Ἄρθρ. 9.

Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Πρωσίας οὐδε μία ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦδὴποτε εἵδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα. Καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς Πρωσσικοὺς λιμένας ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος,

mens, des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux. Et réciproquement, tout ce qui pourra légalement être exporté de la Prusse, par bâtimens prussiens, pourra également en être exporté par bâtimens grecs quelque soit leur destination, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques que si l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux.

Article V.

Il est expressément entendu que les articles précédens, deux, trois et quatre, ne sont point applicables à la navigation de côte ou de cabotage, c'est-à-dire au transport des produits ou marchandises chargées dans un port avec destination pour un autre port du même territoire. Navigation que chacun des deux hautes parties contractantes se réserve.

Article VI.

Chacune des deux hautes parties contractantes s'engage à ne donner dans ses achats, ou dans ceux qui seraient faits par des Compagnies ou des agents agissant en son nom ou sous son autorité, aucune préférence aux importations faites par ses bâtimens ou par ceux d'une nation tierce sur celles faites dans les bâtimens de l'autre partie contractante.

Article VII.

Sont considérés comme navires grecs et prussiens ceux qui navigueront et seront possédés conformément aux réglemens en vigueur dans leur pays respectif. Les hautes parties contractantes se réservent d'échanger des déclarations pour faire une énumération claire et précise des papiers et documens dont l'un et l'autre gouvernement exigent que leur navires soient munis. Si, après l'échange qui aura lieu au plus tard trois mois après la signature du présent Traité, l'une des Hautes parties contractantes se trouvait dans le cas de modifier ses ordonnances à cet égard, il en sera fait à l'autre une communication officielle.

Article VIII.

Les deux hautes parties contractantes s'engagent à ne pas établir sur la navigation entre leurs territoires respectifs, par les bâtimens de l'un ou de l'autre, des droits de tonnage ou autres, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, plus hauts ou autres que ceux qui seront établis sur toute autre navigation, excepté celle qu'elles se sont respectivement réservée par l'article cinq du présent Traité.

Article IX.

Il ne pourra pas être établi dans les ports de la Grèce, sur les productions du sol ou de l'industrie de la Prusse, aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation ni aucun droit de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits, seraient également établis sur les objets de même nature provenant de toute autre contrée. Et, réciproquement, il ne pourra pas être établi dans les ports Prussiens sur les produ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 4 (16) Ὀκτωβρίου 1838 Νόμου, ἀφορῶντος τὴν ὀριστικὴν σύνταξιν τῶν ἐνόρκων καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἀπὸ 4 (16) Ὀκτωβρίου 1838 νόμος, περὶ τῆς ὀριστικῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων θέλει ἐκτελεσθῇ καὶ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1840.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΗΜΑΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ,

Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 4.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ παρατάσεως καὶ τροπολογίας τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηροῦντες, ὅτι ἡ ληστεία ἐξακολουθεῖ ἀκόμῃ εἰς τινὰς Διοικήσεις τοῦ Κράτους,

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμος τῶν 10 (22) Νοεμβρίου 1836 συνετέλεσεν εἰς περιστολὴν τῆς ληστείας, καὶ δύναται νὰ συντελέσῃ ἐτι περισσότερον διὰ τῆς προσθήκης ἀναγκαίων τινῶν διατάξεων καὶ διασαφίσεων, ἐπὶ τῇ κοινῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου τῶν 10 (22) Νοεμβρίου 1836 παρατείνεται μέχρι τῆς 1. Ἰανουαρίου 1841.

Β'.

Πρὸς τοῖς Δήμοις, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῶν ὁποίων πράττονται αἱ ληστείαι, εἶναι συνυπόχρεοι ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν

τῆς ἀποζημιώσεως, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 τοῦ διαληθέντος Νόμου προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν, καὶ οἱ δήμοι, ἀφ' ὧν ἐξορμηθέντες οἱ λησταί, ἐπραξαν τὴν ληστείαν, ὡς αἰεὶ ἤθελον ἀποδειχθῇ, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐντὸς τῆς περιφέρειας αὐτῶν ἐνεφώλευσαν, ἢ ὑπεβάλλησαν παρὰ τῶν ἐν αὐτοῖς κατοίκων. Ἐπίσης καὶ οἱ δήμοι, ὅπου οἱ λησταί μετὰ τὴν πρᾶξιν εὗρουν ὑποδοχὴν, ἢ ἄλλως πῶς ὑποβάλλονται παρὰ τῶν κατοίκων. Διὰ νὰ ᾔηται συνυπεύθυνοι οἱ δήμοι οὗτοι, ἐξ ὧν ἐξορμήθησαν ἢ εἰς τοὺς ὁποίους κατέφυγον οἱ λησταί, δὲν ἀπαιτεῖται νὰ συνέχωνται μὲ ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἐπράχθη ἡ ληστεία. Ἐν ὅσῳ ὁ εἰς ἢ ὁ ἄλλος τῶν εἰς ταύτας τὰς τρεῖς κατηγορίας ἀνηκόντων δήμων δὲν εἶναι γνωστός, ἡ ἀποζημιώσις πίπτει μόνον εἰς τοὺς ἐπιλοίπους, τῶν ὧν ἡ εὐθύνη ἀποδείχθη, ἐπιφυλαττομένου εἰς αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως παρὰ τῶν ἐτέρων δήμων, ἅμα ἤθελον ἀποδειχθῇ, ἡ εὐθύνη τῶν. Ἀλλ' ἂν τις τῶν ὑπευθύνων δήμων συλλάβῃ ἢ φρονέσῃ ὅλους ἢ μέρος τῶν ληστῶν τότε μένει ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν πληρωμὴν πάσης ἀποζημιώσεως, ἐκτὸς τῶν καθ' αὐτὸ ἐνόχων καὶ ἰδιαιτέρως συνυπευθύνων δημοτῶν. Ἡ δὲ γενικὴ περὶ ἀποζημιώσεως υποχρέωσις μένει εἰς μόνους τοὺς λοιποὺς ὑπευθύνους δήμους.

Γ'.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ θέλουν παύει προσωρινῶς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους εἴτε τοὺς δημάρχους, παρέδρους καὶ ἀρχαίους, ὡς αἰεὶ ἤθελον ὑποπέσει οὗτοι εἰς ἀμέλειαν τῶν δημοτικῶν, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς τὴν ληστείαν· ὀφείλουν γὰρ ἀνατίθωσι ἄνευ ἀναβολῆς τὰ αἴτια τῆς παύσεως ταύτης εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἡτις θέλει μᾶς προτείνει τὸν τάχος ἢ τὴν ἐπὶ τινος προσδιορισμένου καιροῦ ἢ τὴν ἀναγκαίαν παύσιν αὐτῶν, ἀναλόγως τῶν προκαλεσάντων τὴν παύσιν αἰτίων.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ, οἵτινες ἤθελον ὑποπέσει εἰς ἀμέλειαν τῶν καθηκόντων τῶν, ὡς πρὸς τὴν ληστείαν ἐν γένει, καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τῶν δήμων ἐκδιδόντων ἀποφάσεων ἐπὶ ἀποζημιώσεσι, θέλουν τιμωρεῖσθαι πειθαρχικῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, καὶ μάλιστα μὲ προσωρινὴν παύσιν· περὶ τῆς προσωρινῆς ταύτης παύσεως θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς ἡμᾶς ἄνευ ἀναβολῆς ἐκθέσεις, διὰ νὰ διατάττωμεν τὰ περαιτέρω.

Ε'.

Ὁ Α'. §. τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου σαφηνίζεται ὡς ἑξῆς.

Ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῶν αὐτοργῶν τῆς ληστείας, τῶν λησταποδόχων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν γένει συνενόχων τῆς ληστείας ἀλληλεγγύως.

Σ'.

Τὸ δὲ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς ἀκολουθῶς.

Αἱ Διοικητικαὶ ἀρχαί, εὐθὺς ἀφ' οὗ μάθωσι τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόχου τῆς ληστείας, θέλουν τὸ ἀναγγέλλει εἰς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελέα, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ἄνευ ἀναβολῆς τὰ πρὸς ἐκδοσὶν ἐντάλματος συλλήψεως καὶ νὰ στέλλῃ ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν Διοικήσεων, ἐνθα ὁ ληστής ἔχει τὴν κατοικίαν ἢ περιουσίαν του, ἐκδοθέντος τοῦ τῆς συλλήψεως ἐντάλματος, τῶν μὲν πασιδύλων καὶ πασιγνώτων ἢ ἄλλων ἀποδειγμένων ληστῶν ἢ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία καταλαμβάνεται, καὶ πωλεῖται ἀμέσως ἢ κινητὴ τῶν δὲ ὑπόπτων ἐπὶ ληστεία ἢ περιουσία κινητὴ καὶ ἀκίνητος πρέπει νὰ κατασχεθῇ. Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ἐξαίρετοντα

ται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου ἂν ἐκράτησε τοὺς φόρους τῆς.

Ἄρθρ. 14.

Ὅλαι αἱ διάφοροι δημοπρασίαι θέλουν δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποῦ οἱ φόροι δημοπρατοῦνται διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλουμένης καὶ διακηρυττομένης διὰ ζώτης εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πόλεων, ἢ κωμοπόλεων αἱ διακηρύξεις τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν θέλουν γίνεσθαι δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Αἱ δὲ τῶν κατὰ πλείονα χωρία συνενωμένων τῶν κατὰ δήμων ἢ δήμων καὶ τῶν ἐπὶ δευτέρᾳ προσφορᾷ ἢ ἀκυρώσει γενησομένων νέων δημοπρασιῶν, πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Πρὸς ἐνέργειαν τῶν διαταττομένων διακηρύξεων, ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφον πρόσκλησιν εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν κοινοποιῇ εἰς τοὺς παρῆδρους τῶν χωρίων, καὶ οὕτοι εἰς τοὺς κατοίκους, κατὰ τοὺς δύο προσδιορισμένους τρόπους, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλήρει ἀκυρότητι τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν χωρίων ἢ δήμων, καθὼς αἱ περὶ ἀκυρώσει γενόμεναι δημοπρασίαι τῶν νήσων, θέλουν διακηρυττεῖσθαι κατ' ἐξαιρέσιν εἰς μόνον τὰ μέρη ὅπου ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρ. 15.

Ὅταν χωρίον τι θέλει νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς προσόδους αὐτοῦ χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐφοδιασμένους μὲ τὰ χρειώδη πληρεξούσια ἐγγράφα, ταῦτα ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῶν κατωτέρω:

Ἄρθρ. 16.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ὅπου διαταγθῇ τὸ ὅπως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐνεργεῖται διὰ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ παρὰ τῶν διὰ τῆς διαληφθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς ἕλληνας ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 17.

Ὅλαι αἱ γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν φόρων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ κήρυκος εἰς τὸν συνήθως διὰ τὰς δημοπρασίας μεταχειριζόμενον τόπον, καὶ διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 μέχρι τῶν 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6 μ. μ.

Ἄρθρ. 18.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν καὶ προσυπογεγραμμένα παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας Ἀρχῶν, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ὡς ἀνωτέρω προσδιορισμέναι προθεσμίαι διὰ τὰς συνενώσεις πολλῶν χωρίων ἢ δήμων τοῦ ἄρθρ. 11, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἐπισυναπτομένων τῶν διακηρύξεων τῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀποδείξεων τῶν ἱερέων, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεξεργαζομένη τὰ διὰ προσεχὸς ταχυδρομείου ἀφεύκτως ἀποστελλόμενα πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν, καὶ παραβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν πρὸς τὸν παρ' αὐτῇ προσδιορισμένον ἐλάχιστον ὅρον, τὸ ὁποῖον ὁμῶς συντάττουσα προηγουμένως ὀφείλει νὰ φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν διαφορῶν δημοπρασιῶν, ἐγκρίνει ἢ ἀκυρώνει τὰς δημοπρασίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς, καὶ, ἢ διατάττει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπρατήσιν τῶν

φόρων, γινομένης ἢ μὴ ἀνωτέρας προσφορᾶς. Οἱ τελευταῖοι πλειοδότης θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς τῶν ἐντὸς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γραμματείας πέντε ἡμερῶν, προστιθεμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων ἡμερῶν διὰ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποφάσεώς τῆς εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀρχάς.

Ἄρθρ. 20.

Ἐκαστος πλειστηριαστὴς, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων ἢ δήμων, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἓνα, ἢ ἑάν εἰς δὲν ἐξαρκῇ, πλείονας ἀξιοχρεοῦς ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς, ἐπὶ ποινῇ καθιέρσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν, καὶ ἀποζημιώσεως ἐνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιοχρεὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐκτὸς ἑάν τὸ μὴ ἀξιοχρεὸν τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπὶ ἧλθεν μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται καὶ ἑάν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρεοῦ ἐγγυητοῦ, ἢ ἐλε προκύψῃ ζημία εἰς τὸ δημοσίον. Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτηματικῆς παρουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι, θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἐνεκα ψευδῶν, ἢ δολίων δηλώσεων, καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λεμονίων τοῦ Πόρου, ὀρυζίων, κρηναίων, ἐλαιῶν, καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ἐξαιροῦνται ἀπὸ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἐκτὸς ὅπου ἐγκρίθῃ ἡ ἐνοικίασις μὲ τοὺς λοιποὺς ἐγκληματικούς φόρους διὰ τὸν ἀπορριπτόμενον τοῦ ἐξαιρουμένου εἶδους. Ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ τῶν ἐπικαρπῶν ὁρισθῇ ὁπότε εἰς τὴν διακήρυξιν. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθήσεως τῶν σταφίδων καὶ βαλκανοκιδίων, θέλουσιν κανονιστῆσαι οἱ ἰδιαιτέρως διατάγματα.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ φόρος τῶν μελλισίων ἐνοικιάζεται ἰδιαιτέρως κατ' ἐπαρχίαν.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διαλελυμένων καὶ διατηρουμένων μοναστηρίων, συνεννοικιάζεται μὲ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δήμων ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, διατάχθησαν ἤδη τὰ εἰκότα διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαΐου 1839, ἡμετέρου Διατάγματος.

Ἄρθρ. 24.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν νὰ πληρῶσωσι τὰ ἐνοίκια τῶν μὲν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς πέντε δόσεις, τουτέστι.

Τὴν 1. Ὀκτωβρίου	}	τοῦ 1840.
Τὴν 1. Νοεμβρίου		
Τὴν 1. Δεκεμβρίου		

Τὴν 1. Ἰανουαρίου καὶ	}	τοῦ 1841,
Τὴν 1. Φεβρουαρίου		

Τῶν δὲ ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις,	}	τοῦ 1841.
Τὴν 1. Φεβρουαρίου καὶ		
Τὴν 1. Μαρτίου		

Καὶ τῶν μελλισίων εἰς δύο δόσεις,	}	τοῦ 1840.
Τὴν 1. Αὐγούστου καὶ		
Τὴν 1. Σεπτεμβρίου		

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1840

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 9 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτοπίσεως τῶν συγγενῶν τῶν ληστῶν κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παρατηρήσαντες ὅτι τὰ κατωθέν περὶ ἐκτοπίσεως μέτρα δύνανται νὰ δώσωσι χώραν εἰς διαφόρους καταχρήσεις, ἀπερρασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

α) Τὰ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 17 (29) Νοεμβρίου 1838, 12 (24) Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, 16 (28) Φεβρουαρίου 1839, περὶ ἐκτοπίσεως τῶν συγγενῶν τῶν ληστῶν διατάγματα.

β) Τὸ ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου (4 Μαρτίου) διάταγμα περὶ ἐκτοπίσεως τῶν συγγενῶν τῶν νεοσυλλέκτων κατὰ τὰς μεθορίους διοικήσεις τοῦ Κράτους.

γ) Τὸ ἀπὸ 16 (28) Σεπτεμβρίου 1839 διάταγμα περὶ ἐκτοπίσεως τῶν ἀρχηγῶν τῶν ὑπόπτων ἐπὶ λησταποδοχῇ, οἰκογενειῶν ἀνακαλοῦνται ἅπαντα, καὶ οἱ κατὰ συνέπειαν τούτων ἐκτοπισμένοι εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους ἀφίνονται ἐλεύθεροι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας τῶν.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία συνεννοουμένη μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν θέλει μᾶς προτείνει ἀμέσως ἄλλας ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καταλλήλους διατάξεις, καὶ θέλει φροντίσει πρὸ πάντων, νὰ ἐμποδισθῶν διὰ καταλλήλων ἀστυνομικῶν μέτρων αἱ σχέσεις τῶν ὑπόπτων ἐπὶ λησταποδοχῇ μετὰ τῶν ληστῶν. Θέλουν γένει προσέτι αἱ ἀναγκαῖαι νοθεύσεις εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς διοικητὰς τῆς κατοικίας τῶν.

Ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ιανουαρίου 1840.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,

Ν Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Ιανουαρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πάντων τοῦ Κ. Γ. Γλαράκη ἀπὸ τὴν θέσιν Γραμματέως τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παύρομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κύριον Γ. Γλαράκην τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας,

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Δεκεμβρ. 1839 (11 Ιαν. 1840.)

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κ. Ν. Γ. Θεοχάρη ὡς Γραμματέως τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ διορίσωμεν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας τὸν ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κ. Ν. Γ. Θεοχάρην μὲ τὸν μὲ τὴν θέσιν αὐτὴν συνδεδεμένον κανονικὸν μισθόν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. Σχμάλτζ ἐπιφορτίζεται τὴν προσυπογραφήν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Δεκεμβρ. 1839 (11 Ιαν. 1840.)

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΣΧΜΑΛΤΣ